ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1159

15.III 1974.● ИЗЛАЗИ ПЕТ…ОМ ● …НА XXXV

3 динара

НАЈБОЉИ НА СВЕТУ

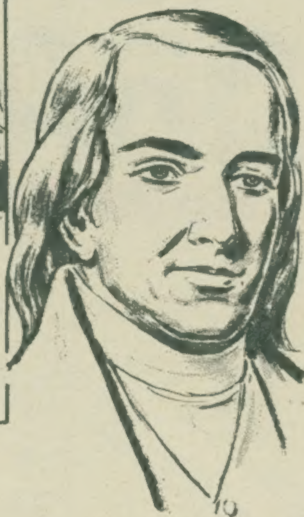
ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ

Веровали или не!

RIPLEY

НА ПАЊУ ЈЕДНЕ ЏИНОВСКЕ СЕКВОЈЕ

У ЈОСЕМИТСКОЈ ДОЛИНИ (КАЛИФОРНИЈА) ОДРЖАНА ЈЕ 1854. ЗАБАВА НА КОЈОЈ ЈЕ БИЛО **32** ИГРАЧА, **17** СВИРАЧА И **20** ПОСМАТРАЧА.

ДОКТОР

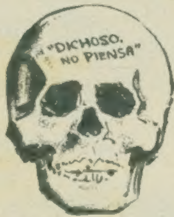
ФИЛИП СИНГ ФИЗИК

(1768–1837) ПОЗНАТ КАО ОТАЦ АМЕРИЧКЕ ХИРУРГИЈЕ, РАЗБОЛЕО СЕ 1798. ОД ЖУТЕ ГРОЗНИЦЕ И ТАДА СУ МУ ЛЕКАРИ **ИСПУСТИЛИ ЛИТАР КРВИ.** ФИЗИК ЈЕ ИЗДРЖАО ОВО „ЛЕЧЕЊЕ“ И ПОЖИВЕО ЈОШ **38** ГОДИНА.

ПИТЕР ШЕНИНГ

ИЗ СИЈАТЛА (САД) ДВАДЕСЕТШЕСТОГОДИШЊИ ЧЛАН ЈЕДНЕ АМЕРИЧКЕ ПЛАНИНАРСКЕ ЕКСПЕДИЦИЈЕ КОЈА СЕ УСПИЊАЛА НА ХИМАЛАЈСКИ ВРХ **К-2**, НАШАО СЕ НА ЧЕЛУ ГРУПЕ ОД 5 ПЛАНИНАРА ВЕЗАНИХ КОНОПЦЕМ КАД ЈЕ ИЗБИЛА СНЕЖНА БУРА. ПЛАНИНАР ИЗА ЊЕГА СЕ ОКЛИЗНУО И ПОВУКАО ОСТАЛЕ СА СОБОМ. **ШЕНИНГ ЈЕ УСПЕО ДА ИЗДРЖИ ТЕЖИНУ СВЕ ПЕТОРИЦЕ И СПРЕЧИ ЊИХОВ ПАД У ПРОВАЛИЈУ.**

(АВГУСТ 1953)

НА ЛОБАЊИ ВИНСЕНТА МАРИЈЕ ВЕЛАСКЕЗА,

НЕКАДАШЊЕГ СВЕШТЕНИКА, КОЈА СЕ ДАНАС НАЛАЗИ У МУЗЕЈУ У МЕРИДИ (МЕКСИКО) ИСПИСАН ЈЕ СТИХ ПЕСНИКА ЛУИСА РОЗАДА: **„СРЕЋНИК, ОН НЕ МИСЛИ“.**

ПЕТЛА

КОЈИ ЈЕ ИШАО УСПРАВНО ИМАО ЈЕ ХЕНРИ НИКЛАС ИЗ КОЛУМБИЈЕ.

СИН РИМСКОГ ЦАРА КЛАУДИЈА

ИЗГУБИО ЈЕ ЖИВОТ КАД МУ ЈЕ ЈЕДНА ОД ТРИ **КРУШКЕ КОЈИМА ЈЕ ЖОНГЛИРАО УПАЛА У УСТА И ЗАГУШИЛА ГА.**

1159/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у нашем народу све мајмуне дуго су називали Ђока. Ово име дошло је од италијанског глагола „ђокаре“ што значи играти се. Друго лице једнине заповедничког начина гласи: „ђо

ка“, то јест „играј се!“ Наши људи чули су то од Италијана, који су с мајмунима ишли од места до места и на тај начин зарађивали свој хлеб, како говоре мајмунима: „ђока! ђока!“ и поверовали да је то име мајмуна.

● и петао може да побесни. Његов ујед је тада веома опасан.

● једна британска фармацеутска лабораторија спровела је анкету о мигрени. Анкета је пока

зала да од ове болести мушкарци ређе оболевају и да се мигрена мишића јавља понедељком и петком.

● стручњаци поштанско-техничког уреда у Дармштату у Западној Немачкој конструисали су

специјалну машину која сама за један час може да сортира 32.000 писама и удари на њих жиг. Машина у току рада одбацује писма без марке или она на којима марка није прописно залепљена.

● Француска академија наука прогласила је својевремено телефон за маштарију која се никад неће остварити.

● јегуље долазе само у оне наше воде које припадају сливовима Јегејског и Јадранског мора.

● војвода од Велингтона (1769—1852) који је ратовао с Наполеоном, носио је свој кишобран и у рат. Овај кишобран се данас налази у британском војном музеју.

● однедавно у неким женевским школама професори доносе на час познате дневне листове. Швајцарски професори заједно са Удружењем новинара и УНЕСК-ом желе да на овај начин заинтересују омладину за збивања која се дешавају око њих и у свету.

● међу необичне рекорде спада и овај који су постигла четири студента из Итона у Енглеској. Они су 193 километара гурали кревет на који су монтирали точкове од бицикла. За то време студенти су се смењивали: док би један од њих лежао у кревету остала тројица би га гурала.

Walt Disney

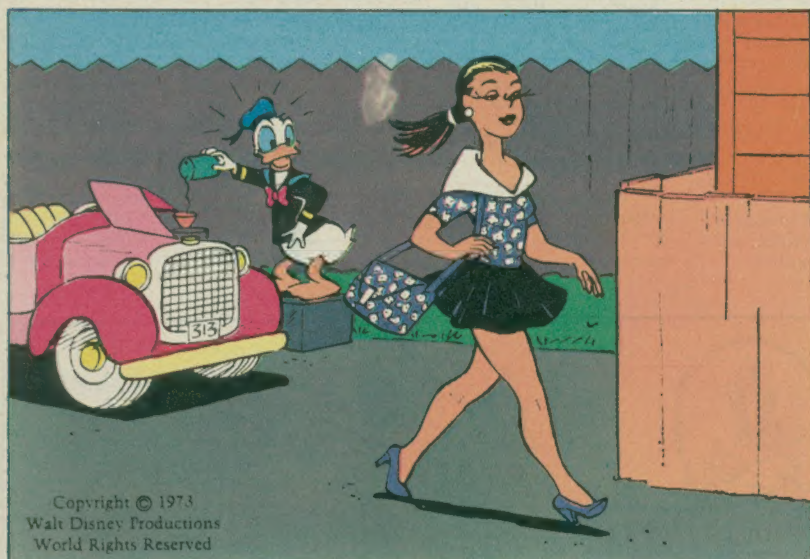
ПАЈА ПАТАК

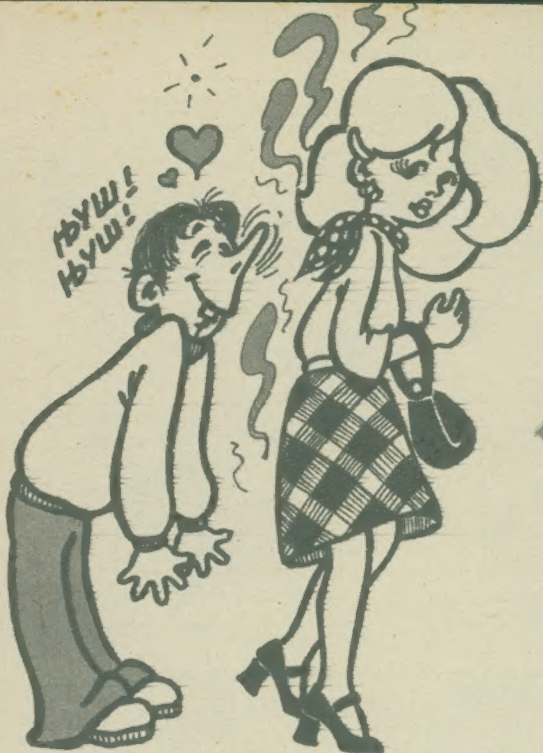

ДОЛЕ САПУН И ВОДА!

Једног дана сељаци са југа Француске одлучили су да са својих поља почупају стогодишње маслине и да престану да сеју жито — да би посадили цвеће.

Највећи мајстори у прављењу мириса били су прво Египћани, затим Грци, Арапи и Италијани. Они су допринели да се уметност прављења мириса усаврши и обогати многим поступцима, формулама, додацима. Од краја XVI века првенство прелази у друге руке и нова отаџбина парфема постаје Француска која ће бити и творац модерне индустрије мириса.

Француска аристократија XVI века лудује за парфемима. Верује се да је за то заслужна Италијанка Катарина Медичи и фирентински мајстори за прављење мириса које је довела са собом у Париз кад се удала за будућег француског краља Анрија II. Многи племићи у то време имају сопствене парфимерије — уређују у својим отменим дворцима праве лабораторије и труде се да измисле нове мирисаве смеше и рецепте.

Једно од тих нових смеша нарочито се прочула. Био је то мирисни лосион чији је рецепт, поред осталог, садржавао хлеб без коре, коштице брескве и — два мала голуба! Ваљда је због тога и назван „голубија вода", а важно је као одлично средство за уклањање бора.

ОТКРИЛА ГА ЦАРИЦА — СЛУЧАЈНО!

Ружина вода је у средњем веку била основни састојак многих рецепата па се због тога силан свет баца на узгајање ружа. Али, то није било довољно да се подмири велика потражња те их, на пример, Парижани доносе са Азурне обале или поручују чак из Дамаска!

У ствари, у ружиној водици се тада налазио само бледи траг изворног мириса руже, али она је одлично освежавала кожу. Поступак за добијање ружиног уља открила је сасвим случајно једна монголска царица у Персији 1612. године.

Кад је ова царица једном приредила у свом двору велику свечаност, у жељи да изненади званице не само пробраним јелима и пићем већ и дивним мирисом, наредила је да се у огромном врту, усред цвећа, ископа канал и напуни ружином водицом. Гости су били одушевљени и пријем је доживео велики успех. Али, догодило се нешто необично.

Како су сати пролазили, мирис ружине воде је, уместо да ослаби, постајао све јачи. Можда на то нико не би обратио нарочиту пажњу да цар и царица нису пошли да се мало сами прошетају поред канала. Осим снажног опојног мириса царски пар је приметио и уљану пену која се ухватила на површини ружине водице.

Царица се сагнула, заграбила мало водице на длан, принела је носу и са чуђењем установила да мирише као хиљаду ружа заједно. Она није знала да се не ради ни о каквом чуду већ о ружином уљу. Било је то прво ружино уље у историји. Његову екстракцију, одвајање од воде, направили су топли сунчеви зраци.

ПРВА ЈЕ БУГАРСКА

Да је у историји забележен тачан датум овог догађаја, сигурно би га прослављали сви они који се баве прављењем мириса. Откриће поступка за добијање ружиног уља омогућило је добијање јаких и трајних мириса. Руже се од тада узгајају у огромним количинама и постају индустријска сировина многих земаља које су се њима обогатиле.

Поступак за добијање ружиног уља усавршио је један Турчин и 1680. године донео га у Бугарску. Од тада је производња ружиног уља једна од најважнијих привредних грана Бугарске која је и данас прва на светском тржишту.

За добијање једног килограма ружиног уља потребно је пет до шест хиљада килограма ружиних латица. А један килограм ове мирисаве течности кошта око 50.000 нових динара!

Мирис ружиног уља веома је јак и може да траје месецима.

Један од највећих немачких стратега XIX века фелдмаршал фон Молтке писао је једном из Турске својим пријатељима: „Имао сам у џепу бочицу ружиног уља и, како сам морао да јашем скоро 24 часа, већ недељу дана миришем као ружичњак!"

МИРИСНИ КАЛЕНДАР

Страст Француза према мирисима порасла је, почев од XVI века, до несluђених размера. Француски краљеви Франсоа II, Шарл IX и Андри III трошили су их на литре а њихови дворани и сви отмени људи су их, наравно, опонашали. То им је свима добро дошло јер у оно време лична хигијена није била у нарочитој моди па су се на тај начин мање-више успешно прикривали непријатни мириси тела и прљавштине.

Чувене даме отишле су још даље — за сваки дан у недељи имале су посебан мирис. По овом „мирисном календару" понедељком су, на пример, употребљавале јасмин, уторком туберозу, средом љубичицу, четвртком амбру, петком галицинију, суботом ружу а недељом лаванду. Код сваке је мирисни календар имао другачији распоред и избор цветних арома, већ према укусу и машти.

Уместо каде и чисте воде, у купатилима је главну улогу имао орман за мирисе на које су се трошиле силне паре. У томе је, изгледа, предњачила госпођа Помпадур која је била у стању да на мирисе одједном потроши цео милион! Није, према томе, ништа необично што су сељаци на

југу Француске једног дана одлучили да са својих поља почупају стогодишње маслине и да престану да сеју жито да би посадили цвеће!

Године 1709. други је значајан датум у историји мириса. Италијан Ђовани Марија Фарина, који се из Италије преселио у Келн, досетио се да у мирисне лосионе стави алкохол. Тако је настала келнска, односно колоњска вода. Овај проналазак доживео је незапамћен успех што најбоље показује чињеница да се колоњска вода и данас много употребљава као и то да једна од најпознатијих колоњских вода носи име „Марија Фарина“.

Од XVIII века у моди су „потписани“ мириси. Прва велика фирма за мирисе у Француској је „Убиган“ која поред парфема производи и пудере. Француска револуција је за тренутак прекинула „мирисно лудило“, али се ствари враћају на своје место доласком Наполеона, а нарочито његове лепе жене Жозефине. Ипак, то више није оно старо. Постепено, али сигурно, у свакодневни живот улазе сапун и вода.

НАРОЧИТА ВОДИЦА ЗА НАПОЛЕОНА

Неоспорно је да се Наполеон Бонапаста умивао чешће од Луја XIV, али је трошио и приличне количине нарочите колоњске воде коју је за њега правио мајстор Тесије. Изгледа да је цар сматрао да колоњска вода делује освежавајуће на мозак, боље од кафе. Ноћу, док би проучавао планове за неку битку, на столу је увек држао отворену боцу ове мирисаве течности.

Деветнаести век означава почетак индустријске ере мириса и разних мирисавих водица. Домаће, кућне, лабораторије ишчезавају а са њима и имена мириса као што су „мађарска водица“, „љиљанова водица“, „јасминова водица“. Индустријска производња рађа рекламу а ова открива да се сваки производ, а нарочито мирис, боље продаје ако има звучно име. Тако се на тржишту појављују разне „вилинске водице“. „Пољски љиљани“, „вечне младости“.

УПРОПАСТИЛА ИХ ХЕМИЈА

Француска 1812. године има производњу мириса у вредности од 13 милиона франака. Године 1895. њена вредност износи 75 милиона! Узгајање цвећа, сировине за ову производњу, такође расте кроз цео XIX век. Железничким пругама Европе путују у правцу Француске, неприкосновене краљице мириса, теретни вагони крцати јасмином, наранџиним цветом, ружама, лавандом, љубичицама.

Крајем века, међутим, Ница и Кан морали су да смање производњу љубичица, која је износила 175 хиљада килограма годишње, за више од трећине. Да се није променила мода? Ни случајно! За произвођаче цвећа десило се нешто много горе. Двојица Немаца, Тиман и Кригер, проучавајући корен перунике открили су хемијски састав љубичицине есенције и успели да је добију у лабораторији. Године 1893. патентирали су свој изум.

Есенција љубичице добијена на овај начин далеко је јефтинија од правог цветног екстракта и од тада се сви мириси на бази љубичице праве без љубичице — у лабораторији! Хемијска ера мириса која је на тај начин започела упропастила је многе узгајиваче цвећа. Произвођачи мириса сада употребљавају изразе ацетат, нитрат, анил, бензол као што су некад говорили љубичица, ружа, јасмин, фрезија.

После I светског рата отишло се корак даље, па се у лабораторијама не праве само цветни мириси већ и други за које је доста тешко одредити на шта миришу. Они у ствари немају неку одређену арому, него, на пример, миришу на шуму или росу, на исток или на запад, на успомене, годишња доба или чак на расположење. Тако бар пише на њиховим бочицама и рекламама. У истом стилу су и њихова имена: „скандал“, „зелени ветар“, „шкољке“, „радост“, „париско вече“ и слично.

Д. П.

ЗАКОН ЈЕ ЗАКОН §

У Сједињеним Америчким Државама има више од милион разних закона и законских одредби. Неке од њих донела је федерална влада, друге поједине савезне државе, треће окрузи или градови. Многи од тих закона донесени су у време када су поједине државе и градови тек настајали, па су такви закони имали свој смисао и оправдање. Како их касније нико није опозвао они су и данас на снази мада су, очигледно, потпуно бесмислени.

Према закону који је и данас правно на снази, савезна држава Арканзас може да казни свакога ко погрешно изговори њено име.

У Лос Анђелесу грађанима је строго забрањено да у становима држе нилске коње.

У граду Џемстауну, у држави Њујорк, доћи ће у сукоб са законом сваки зубни лекар који хипнотише свог пацијента.

У граду Фениксу у савезној држави Аризони, још је на снази закон којим се забрањује да се коњима бацају пред ноге пуне или празне боце.

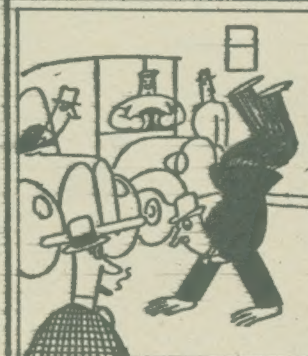
За тежак прекршај може да одговара грађанин Френкфорта, главног града савезне државе Кентаки коме би пало на памет да револверским метком откине неком полицајцу кравату.

У Клерендону у држави Арканзас строго је забрањено ићи улицом с пробушеним ведром за воду.

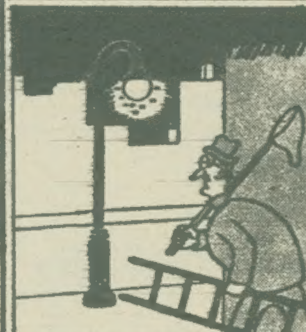
У Њујорку се још нико није сетио да опозове закон који забрањује да се са задње платформе трамваја пуца на зечеве.

Прелазити преко улице на рукама строго је забрањено у Хартфорду, главном граду државе Конектикат.

У калифорнијском граду Болдвин Парку озбиљно би се огрешио о закон сваки ко би се бициклом возио по рубу базена за купање.

У Сан Франциску нико не сме да лови инсекте који се ноћу окупљају око уличних светиљки.

У читавој држави Вермонт важи закон по коме нико не сме да искочи из авиона ако нема прописну дозволу Аеронаутичке комисије.

Грађанин Вашингтона који без службене дозволе однесе или на друго место премести уличну светиљку могао би да одговара према једном старом закону.

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ — Л. СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО ПОВЕРЉИВО

У МРАЧНОМ VI ВЕКУ СТАРИ СЛОВЕНИ ДИКАН И ВУКОЈЕ ИСТРАЖУЈУ БАЛКАН ДА ВИДЕ ВРЕДИ ЛИ СЕ ТУ НАСЕЛИТИ...

ГРАНД ХОТЕЛ САРМАТИЈА

МЕЊАЧНИЦА
МЕЊАМО СЕНО ЗА СЛАМУ

ПОЛИЦИЈА – ЦАРИНА

PACO COLA
ОСВЕЖАВА И ВОЛА

БРИШИ НОГЕ

ДИСКО КЛУБ sarmaty

САРМОСТАЛНА УГОСТИТЕЉСКА РАДЊА
ЖИКА — САРМАТОВИЋ

ПОЗОРИШТЕ НА ТРГУ:
УСАРМЉЕНИ ЈАХАЧ
ДРАМА У ТРИ ЧИНА

СВЕ ЛЕПЕ СТВАРИ НАЋИ ЋЕТЕ У САРМОУСЛУЗИ

? ? ?
ЗА ОГЛАШАВАЊЕ НА ОВОМ ПРОСТОРУ ОБРАТИТЕ СЕ ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ

УЈАЧЕ, МИСЛИО САМ ДА СУ **САРМАТИ** НЕСТАЛИ ЈОШ ПРЕ ДВА ВЕКА!

ЗА САРМАТЕ СЕ ГОВОРИЛО ДА СУ ВРЛО **НЕЗГОДАН** НАРОД. БОЉЕ БИ БИЛО ДА СМО ИХ ЗАОБИШЛИ!

ЦАРЕВИНА САРМАТИЈА
520 КМ²
28.000 становника
(са малом децом)

НА 200 М

Идућег петка: **ГРАНИЧНА КОНТРОЛА ЈЕ ОШТРА!**

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

НОЋ У ДУНАВУ

СХВАТИО САМ ДА НАС СТРУЈА ВУЧЕ НА ШЛЕПОВЕ И ДА ЈЕ ГОТОВО И СА МНОМ И С МОЈИМ МАЛИМ МИЋОМ!

У нашој рибарској колиби на Ада Хуји крај Дунава тога дана, 24. јануара, био сам сам са четворогодишњим сином Мићом. Дувао је хладан ветар и унутра је било топло само уз пећ у којој су догоревале последње суве гране, картонске кутије и све што смо за огрев могли сакупити напољу. Размишљао сам да одем у Вишњицу, насеље на периферији Београда где живе наши пријатељи. Ту бисмо се мало угрејали а и позајмили нешто угља. А онда је и Мића почео да наваљује:

— Тата, да идемо у Вишњицу.

Требало је нешто учинити а њега да оставим самог, ту у хладној мрачној колиби, нисам могао.

— Ићи ћемо, сине! — одлучио сам и почео да се облачим.

Мићу сам обукао што сам топлије могао а на себе навукао гуњ и моју стару бунду а на ноге гумене чизме.

Кад смо изишли напоље, било је око 19 часова. Ветар се мало умирио а над Ада Хујом и Дунавом спуштала се магла. Узео сам Мићу у наручје и кроз шумарак спустио се до обале. Вишњица није далеко, око три километра низ Дунав. Иза благог завијутка реке у помрчини и измаглици назиру се светли прозори њених кућа и виде електричне светиљке.

ЧАМАЦ СЕ ПРЕВРНУО

Мој рибарски чамац био је, као и обично, усидрен одмах изнад Панчевачког моста. Мотор на задњем делу уског чуна био је у реду, било је довољно горива а и весло се налазило на свом месту, чврстим канапом везано уз десни бок чамца.

Сместио сам Мићу на попречну даску на средини чамца и упозорио га да се добро држи а онда упалио мотор.

И Ада Хуја и Вишњица налазе се на десној обали Дунава који је овде готово бескрајно широк. Због рибарских мрежа разапетих уз обалу и шлепова усидрених на завоју реке, на неких хиљаду метара од Панчевачког моста, усмерио сем чамац на другу страну. Постепено додајући гас после стотина метара окренуо сам кормило. Желео сам да исправим чамац и да га окренем низводно. Одједном, мотор је јаче забректао и чамац се у луку, према десној страни, пропео!

У задњи део покуљала је вода. Изгубио сам равнотежу а ускоро и ослонац под ногама. А Мића? Чуо сам да је вриснуо а онда сè, ни сам не знам како, нашао у мојим рукама грчевито ме стежући око врата. Затим смо почели да тонемо.

ТАТА, НЕ ДАЈ МЕ!

Мићине руке још су биле око мог врата а тело приљубљено уз моје груди. Док смо пропадали само сам мислио на то да га не изгубим.

Дунав је на том месту дубок седам-осам метара. Дубок и опасан. Годинама се већ не одвајам од њега, познајем му сваку струју. А сада, у његовим злокобним дубинама, осећам како ме гута заједно са мојим јединцем. Али, нисам губио наду.

Под тешким оделом, натопљеним водом, бесомучно сам покушавао да зауставим пропадање. Морао сам да придржавам Мићу па су ми руке биле готово парализане. Да се бар ослободим тешких чизама. Најзад сам успео. Ослободио сам и десну руку и очајнички заграбио кроз воду. Осећао сам како се Мића гуши а и мени су плућа пуцала. После неколико тренутака искочили смо на површину. Грцали смо и покушавали да удахнемо док нас струја поново није ухватила а вода запљуснула главе.

Овог пута успео сам да се задржим испод саме површине и ускоро смо поново изронили.

— Татааа, не дај ме! — вриштао је Мића.

— Држи се, држи се за мој врат! — викао сам испрекидано борећи се са водом која ми је улазила у уста.

Требало је да пливам, али куда?! Струја силовито вуче напред. Ако покушам да се домогнем десне обале, однеће нас право на шлепове и одвући под њих. Ту нам нема спаса а до друге обале, која се и не назире у помрчини, треба препливати готово пет стотина метара.

ГОРЕ ГЛАВУ!

Бунда ми је представљала највећу тешкоћу. Нисам могао да се покрећем. Окрећући се на струји испружио сам десну руку и она је склизнула. Затим сам испружио и леву. Бунда је нестала у таласима који су нас поново запљуснули и у делићу секунде могао сам изгубити Мићу. Да се одлепио од мене, никад га не бих пронашао.

Сад сам колико-толико могао да се држим на води. Али, одједном сам схватио да се налазимо на самом завијутку реке и да нас она вуче на шлепове. Видео сам светиљке на њима и почео да дозивам у помоћ. Мића је испрекидано јецао. Промрзле руке постале су му млитавије и једва се држао за мене.

— Горе главу! — викао сам му а онда настављао са дозивањем: — Упомоћ! Упоооомоооћ!

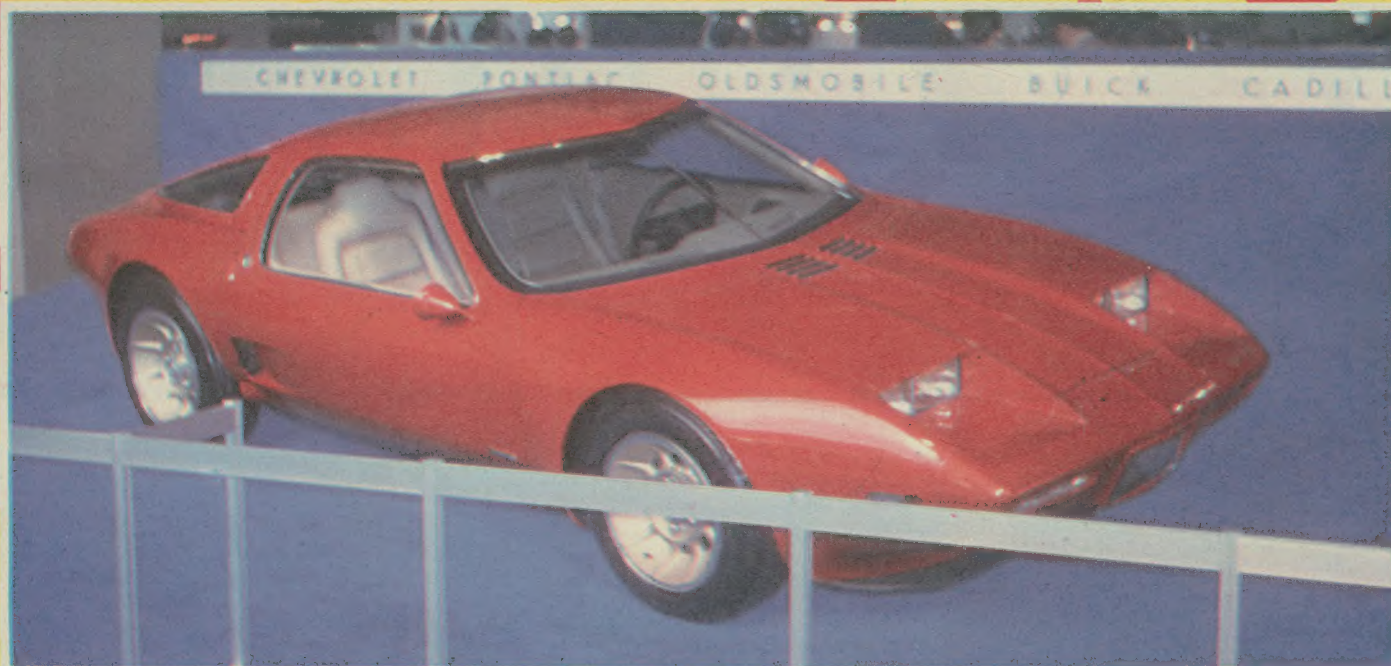
Прошли смо поред једног шлепа, па поред другог. Магла је била све гушћа а ми смо пролазили незадрживо. Овде бар има људи, ако одемо даље нико нас више неће моћи чути.

Малаксавао сам. Постајало ми је све хладније. Махао сам десном руком и ногама кроз воду све спорије. Чинило ми се да више нема наде, долазило ми је да се опустим, нек нас ледена вода носи. Али, још смо живи, пролазило ми је кроз главу, још можемо да се извучемо. Борио сам се против струје и, вичући и даље, очекивао спас са шлепова.

— Ехеј! — одјекнуо је глас над реком. Неко је викао са једног шлепа. Ускоро сам чуо гласове и са другог а онда су се упалили рефлектори. Спасени смо, сине, помислио сам и стегао Мићу левом руком што сам чвршће могао.

Ускоро је забрујао мотор и ја сам поново почео да вичем, другачије нас у магли и мраку неће пронаћи. Приближавао се чамац. Кад је стигао до нас, прво су прихватили Мићу а онда и мени помогли да се попнем. Наши спасиоци су нас одвели на оближњи брод, брод „Јагодњу" како сам касније сазнао. Ту смо добили суву одећу и топао чај. Кад је стигла хитна помоћ, Мића је већ спавао. Заспао сам ускоро и ја, уморан и срећан.

Алекса Ђелић

ОД ДВА — ЈЕДАН — Када су се познате фирме Матра и Симка удружиле, родио се аутомобил МАТРА—СИМКА БАГЕРА, настао комбинацијом аутомобила МАТРА и СИМКА. У новорођенче Матра је уложила блиставу каросерију са изменама и допунама, а Симка мотор 1000/1100 TI, наравно у новој конструкцији. Решење предњег трапа такође су дали инжењери Симке. Али ни Матра није хтела да заостаје: у унутрашњости возила уместо два предња седишта налазе се три. Задња седишта не постоје — на њиховом месту је мотор.

МАШТА И СТВАРНОС

МЕЂУ КОНСТРУКТОРИМА У СВЕТУ НАСТАЛА ЈЕ ТРКА: КО ЋЕ НАПРАВИТИ БОЉИ И НЕОБИЧНИЈИ АУТОМОБИЛ!

ЧУДОВИШТЕ СА 36 ЦИЛИНДАРА — На октобарском салону у Паризу 1972. године власник једне механичарске радионице нашалио се са посетиоцима изложивши овај аутомобил који има ни мање ни више него 36 цилиндара — колико 9 „фића"! За сваки дужи пут за њим би морала да иде цистерна са бензином која би га „појила"! На жалост брзина му није већа од максималне брзине било ког познатог стандардног аутомобила веће класе.

САМО ЗА ГЛЕДАЊЕ — „Шевролет корвет четири ротора", како се зове модел на слици, изграђен је у САД изгледа само са жељом да се провери машта и способност конструктора. Аутомобил има мотор са четири ротора типа „ванкел", фарове који се увлаче, одбојнике уграђене у каросерију и волан покретљив у свим правцима који се ломи приликом судара. Врата се отварају подизањем као лептирова крила. Проблем је цена: до сада је нико није споменуо!

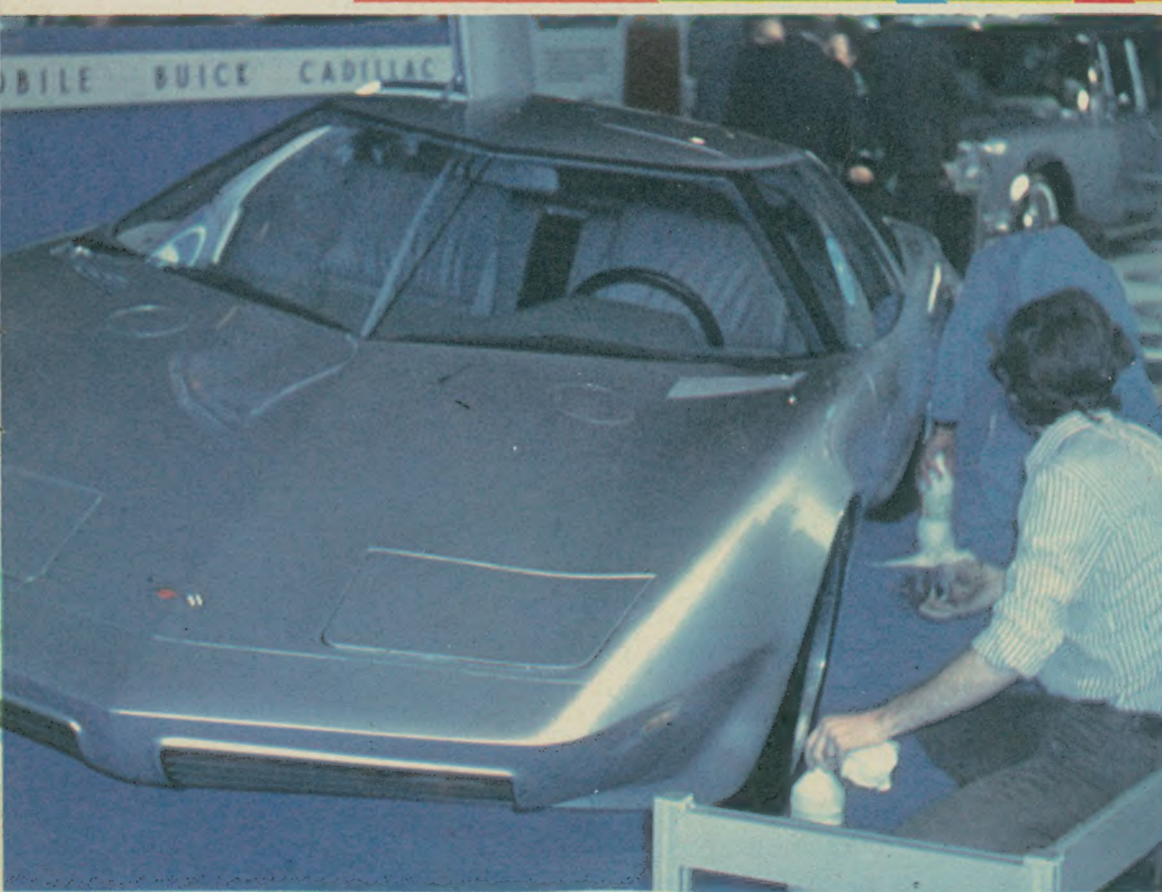

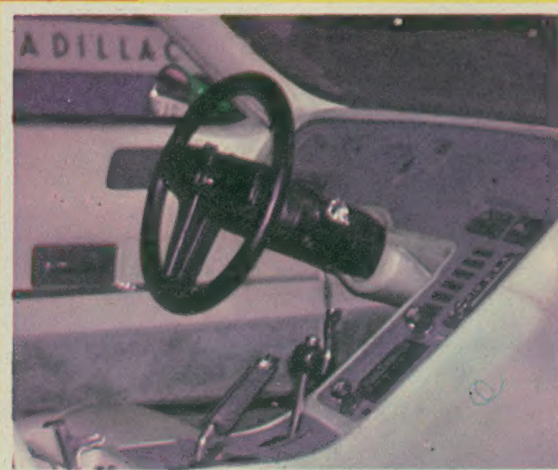
СТ

ПОНОС ФРАНЦУСКЕ И РЕЛИ ВОЗАЧА — Не само на познатом релију Монте Карло, него и на другим тркама издржљивости и спретности, РЕНО-АЛПИН 310 као да је претплаћен на победе. Ако споља не блиста, мотор му је прави дијамант. Према потребама рели-стазе у овај аутомобил уграђују се мотори различитих снага. Највећи и најиздржљивији је онај од 260 коњских снага.

И ТО ЈЕ АУТОМОБИЛ — И то какав! Са максималном брзином од 110 км на час и мотором узетим од СИТРОЕНА ДИЈАНЕ 6, малиша, коме су дали име МИНИМА, у стању је да претекне знатно већа кола! Како је дугачак само 2,40 метра он ни месец дана није држао титулу најмањег аутомобила на свету јер му ју је преузела енглеска фирма пејланд са својом МИНИСИМОМ, дугачком свега 2,30 метра.

ВОЛАН БУДУЋНОСТИ — Амерички модел „шевролет корвет четири ротора“ има идеално обликован волан. Поред тога што је веома леп, покреће се у свим правцима тако да није потребно померати седиште како би возач подесио положај тела према волану. Волан је пресвучен меком кожом и тапациран што знатно ублажава ударце. При јаким ударима поми се па је искључен ударац у груди

П. С.

ОВО ЈЕ УЖ

ИНЖЕЊЕР МИЛИВОЈ ЈУГИН ТРЕБАЛО ЈЕ ДА КОМЕНТАРИШЕ ДИРЕКТАН ТЕЛЕВИЗИЈСКИ ПРЕНОС ПОЛЕТАЊА ЉУДИ НА МЕСЕЦ ИЗ КЕЈП КЕНЕДИЈА. УКЉУЧЕНЕ КАМЕРЕ СУ СНИМАЛЕ ПОЧЕТАК А ВЕЗА ИЗ БЕОГРАДА УЗАЛУД ГА ЈЕ ПОЗИВАЛА. .

Уморан од дугог путовања чврсто сам спавао у хотелској соби у Хансвилу недалеко од Маршаловог васионског центра. Био је већ двадесет и први дан како сам у Сједињеним Америчким Државама обилазио објекте васионског програма. У жељи да што више видим исцедио сам се од исцрпљености, као лимун.

Маршалов васионски центар био ми је претпоследња станица. Последњу, васионски центар у Кејп Кенедију, одакле је за три дана требало да се лансира васионски брод са првом људском посадом на Месец, оставио сам за крај.

Цео свет је био на ногама очекујући један најзначајнији догађај у историји људске цивилизације а ја сам био једини Југословен који ће све то видети из непосредне близине.

ТЕЛЕФОН У ПОНОЋ

Са београдском Телевизијом договорио сам се да за југословенске гледаоце коментаришем директан пренос лансирања ракете. Дали су ми пет минута пре и пет минута после лансирања. Десет минута мог причања и оно што ће гледаоци видети то је заиста довољно.

Направио сам план преноса, скицирао основне мисли и још једанпут проверио податке. Задовољан отишао сам на спавање. Сан ми је био потребан као никад у животу.

Око поноћи тргло ме је звоњење телефона. Телефонисткиња из Вашингтона преносила ми је телепринтерску поруку која је била кратка: „Уместо 10, преносићеш 50 минута! Поздрав — Телевизија Београд“.

Скочио сам из кревета! Сан је отишао у неповрат а мозак почео да ради као машина. Шта сад?! За 50 минута причања нисам имао материјал нити сам био спреман! До лансирања ракете остало је још два дана од чега ми је дан и по био потребан да обиђемо и видимо сва техничка средства. За пут и остале обавезе остало ми је, дакле, само пола дана.

Збуњеност је заменио страх. Очекивала ме је грозна трка с временом. Остатак ноћи провео сам у размишљању и прављењу новог плана. Следио сам се од страха и одговорности.

Јутро сам дочекао на ногама. Првим авионом одлетео сам у правцу Кејп Кенедија. Одсео сам у мотелу удаљеном око 40 километара од њега. За превоз до лансирног места добио сам прави „амерички“ аутомобил али шта ми је то вредело. Нико се није сетио да такву аутоматизовану „лађу“ никада нисам возио! Лево и десно од волана налазило се низ дугмади. За шта које служи? Док сам то утврдио добар део времена је отишао у неповрат.

Очај ме је ухватио тек кад сам се укључио у саобраћај и кренуо према Кејп Кенедију. Колона аутомобила била је дуга 40 километара, тачно колико је износио и пут до Кејпа! Велики број полицајаца одржавао је ред. Изнад нас хеликоптери су грабили пут места лансирања. Гужву су створили и они који би покушали колима да искоче из колоне у коју више нису могли да се врате.

Ни данас ми није јасно како је на малом простору Флориде у Кејп Кенедију, који у пречнику има једва око 8 километара, успело да се смести 30.000 аутомобила и близу 2 милиона посматрача.

Сунце је немилосрдно пржило. Био сам сав у голој води када сам се довукао до циља. „Аполо 11“ се пресијавао на сунцу. На врху металног колоса високог око 110 метара налазила се кабина у којој ће тројица космонаута Нил Армстронг, Мајкл Колинс и Едвин Олдрин кренути на свој историјски лет.

ЈЕЗИК У ЧВОР

Време до лансирања прошло ми је као у трену, у трци да прикупим што више података. Бар две хиљаде новинара који су се стекли на истом послу као и ја настојали су да заузму што боље место на космодрому који је чувала полиција.

У штабу Евровизије све је било спремно за телевизијски пренос. Оперативни штаб ТВ преноса саопштио ми је да ћу везу одржавати телефоном са шефом штаба.

Новинари су смештени на трибинама удаљеним 5 километара од лансирне рампе. Ја сам добио место у шестом реду, десно...

Три сата уочи лансирања сва места са којих је нешто могло да се види била су заузета. Астронаути су већ у броду. Доле на земљи личило је на кошницу. Сунце је и даље пекло. Сви су напети и нервозни.

Време је одмицало. Храбро сам сео на своје место и ставио на уши слушалице којима се контролишу тонске везе. Убрзо су ме спојили са Београдом. Када сам чуо наше, језик ми се завезао у чвор. Све ово чекање, нервна напетост и сунце толико су ме измучили да је позив из Београда дошао као кап у препуну чашу. Једва сам промуцао да их чујем.

Очи су ми биле усмерене у правцу „Апола 11“. Музичка најава југословенске телевизије управо се завршила. Наш спикер је објавио почетак директног преноса из Кејп Кенедија и мог јављања.

Требало је да почнем а ја сам ћутао као паралисан. Тренуци су муњевито пролазили. Југословени су гледали слику са лансирања на својим екранима а од мене ни гласа! Да несрећа буде већа истог тренутка завршило се и одбројавање пред полазак ракете. Чуло се оно познато „старт“ и снажан пламен сукнуо је испод ракете. Страховита грмљавина потресла је земљу. Челични носачи који су држали ракету задрхтали су.

ИПАК ПРЕНОС

Гледао сам као опчињен док су гледаоци и даље чекали мој глас. А онда сам скоро спонтано крикнуо: „Ово је ужасно... и величанствено!“ Секунди су пролазили. Занет и даље сам посматрао оно што се ретко види у животу.

Не знам када сам се тргао и осетио да на глави имам слушалице. Итог тренутка пролетело ми је кроз главу да треба да вршим пренос. Из мене је грунуло као лавина.

Своје време предвиђено за пренос сам искористио потпуно.

★★★

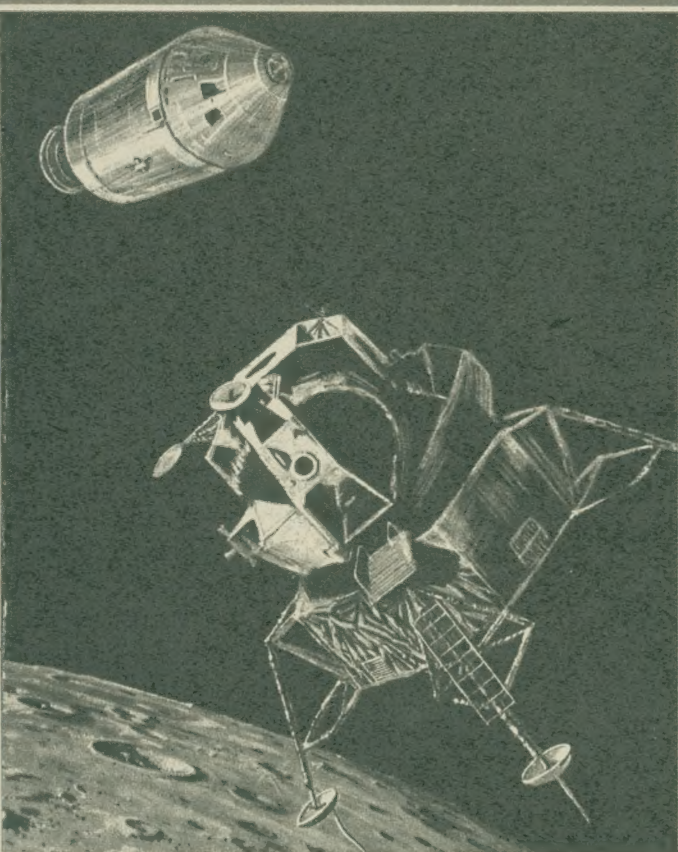
Право изненађење чекало ме је по доласку у Београд. Пријатељи су ме пресретали с истим речима: — Добро си рекао оно на почетку преноса! — Видећи да не знам о чему се ради објаснили су ми да сам почео пренос узвиком: — Ово је ужасно...!

Могуће. Ја то стварно нисам знао.

Забележио: Ђ. Протић

НАЈЗГОДНИЈЕ МЕСТО — Ракетодром у Кејп Канавералу подигнут је на месту где су се све до пре десетак година легле змије,ројили комарци и цикљало жбуње. Место је изабрано због географског положаја који је омогућавао да се приликом лансирања у највећој мери користе предности Земљине ротације. Када ракета полети према истоку, обртање наше планете даје јој последњи замах. На слици: лансирање Апола 16.

У тренутку додира са површином Месеца брзина Месечевог модула износи 9 км на час. То је иста она брзина којом на Земљи човек трчи.

АСНО!

ГРЕШКЕ НИСУ ДОЗВОЉЕНЕ — Аполо 11 спустио се на Земљу кроз коридор сигурности, широк само шездесетак километара. Капсула је у њему пловила под тачно одређеним углом и само захваљујући томе одолевала страховитим аеродинамичким силама загревања. Да је летелица из било ког разлога променила угао била би спржена или одбачена назад у васиону! На слици: копија Апола 11 изложена у Смитсониан музеју у Вашингтону.

ЦИН — Ракета Сатурн V монтира се у ВАБ-у, згради за вертикалну монтажу ракета, која је висока 160, широка 120 и дугачка преко 200 метара. У ову зграду може да стане цела палата Уједињених нација у Њујорку па да још преостане места и за половину Цркве светог Петра у Риму! На слици: Сатурн V са васионским бродом Аполо 16 дан уочи лансирања.

ИЗ ЊЕГА СЕ СТУПА НА МЕСЕЦ — Месечев модул којим се амерички космонаути спуштају на Месечеву површину и са ње узлећу у ствари је скуп инструмената и уређаја. Телескопске ноге ублажују силину удара у тренутку спуштања на Месец али се уједно користе и као лансирна рампа приликом узлетања у фази повратка. На слици: модел који служи за обуку космонаута на „Месечевом терену" у Хјустону.

ТО ЈЕ НАСА — Васионским програмом у САД руководи НАСА — Америчка национална управа за ваздухопловство и васиону, основана 1958. године. За њу раде установе и предузећа у четрдесет седам од педесет америчких савезних држава, или око милион и по људи. Трошкови целог подухвата Аполо (слање човека на Месец) премашују вредност од 300 милијарди динара. На слици: тренажни центар за орбиталну станицу Скајлаб у Хјустону.

ЧОВЕК КОЈИ НИЈЕ МОГАО БИТИ ОБЕ

Тог дана, 23. фебруара 1885, у осам ујутру на губилиште је изведен Џон Ли. Сигурним покретом Бери му је намакнуо омчу и повукао полугу. Али, ништа се није десило. Капак се није спустио.

Џелат Џејмс Бери био је врло искусан у свом послу. Пре овог случаја обесио је преко двеста људи и то на овим нарочитим вешалима: осуђеника нису дизали нагоре с омчом око врата већ би га поставили на један дрвени капак који се отварао доле, уже би се тада затезало и несрећник би падао у јаму дубоку око два метра мртав.

Лија су уклонили с места и џелат је испробао капак помоћу вреће песка исте тежине. Овог пута чим је повукао полугу, капак се отворио надоле. Лија су поново вратили на губилиште, али и овог пута капак је одбио да се спусти! Тада је прискочио један затворски чувар, стао на капак да види хоће ли попустити под теретом живог човека. Бери је повукао полугу, чувар је пропао кроз капак и — сломио ногу! Поново је доведен Ли. По трећи пут су му намакли омчу и по трећи пут капак се није спустио.

Осуђеник с црном капуљацом на глави није издржао. Срушио се на земљу као проштац. Гувернер који је присуствовао извршењу казне наредио је:

— Одвежите осуђеника!

Двадесет трогодишњи Ли враћен је у ћелију. Његова коса на слепоочницама била је седа.

ОСВЕТИЋУ СЕ!

Џон Ли био је оптужен за страшан злочин. Једна стара дама из Бабикомба убијена је у ноћи између 14. и 15. новембра 1884, у својој вили „Глен". Пожар који је после злочина букнуо умало није уништио целу кућу. Џон Ли под теретом тешких сумњи изведен је пред поротни суд у Ексетеру и 2. фебруара 1885. осуђен на смрт.

Заиста, све је говорило да је Џон Ли убица.

Имућна стара госпођица Ема Ен Вајтхед Кејз била је права Енглескиња викторијанске епохе. Живела је мирно између обавезних чајева, библије, посета цркви и састанака добротворног друштва. Њена послуга састојала се од младог лакеја који није био нико други до Џон Ли, куварице Елизабет Харис и две сестре собарице, Џејн и Елизе Ник од којих је прва била 36, а друга целих 40 година у њеној служби!

Упркос томе што је била побожна и бавила се добротворним делима, госпођица Кејз односила се веома строго према послузи и гледала на све начине да им закине на ионако мршавим платама. Женски део послуге ћутао је мирећи се са судбином, али је зато млади Џон Ли гласно проклињао газдаричину шкртост. Два пута је тражио повишицу претећи да ће напустити посао. Газдарица му је на то мирно одговорила да га је примила из сажаљења и да може слободно да иде. Други пут није му ни одговорила — само му је смањила плату на 2 шилинга.

— Осветићу јој се кад тад — бесно је изјавио Џон пред собарицама. — Убићу ту матору вештицу! — Сестре Ник, наравно, нису заборавиле ову претњу.

У ноћи 14. новембра куварицу Елизабет пробудио је мирис дима. Скочила је из кревета, дозвала Џејн и Елизу и с њима потрчала према степеницама које су водиле на спрат. Тамо је буктала ватра. Брзо су позвале ватрогасце који су успели да угасе пожар. Одмах су испод намештаја пронађене старе новине натопљене бензином, па није било тешко закључити да је ватра намерно изазвана.

ТЕШКЕ СУМЊЕ

Прави ужас, међутим, чекао је послугу и ватрогасце тек у салону. Ту је на поду лежала стара госпођица у локви крви. Изнад ње, потпуно одевен стајао је Џон Ли у најдубљем очајању.

— Спавао сам — гласно је кукао он — кад су ме пробудили ваши крици. Одмах сам дотрчао. Јадна госпођица Кејз — брисао је сузе — моја добротворка. Задавио бих сопственим рукама ниткова који је ово учинио.

Оволика жалост већ је била сумњива. И не само то. Џон Ли је био у оделу, веома необично с обзиром да је дотрчао право из кревета. Затим, на његовом капуту видели су се трагови крви а на десној руци имао је посекотину.

— То је од прозора — одговорио је кад га је инспектор упитао како се повредио. — Разбио сам га да би изашао дим.

Из једне грешке Ли је упадао у другу. Сви су у кући знали да је госпођица Кејз увек остављала полуотворене прозоре кад би увече седела у свом салону и читала библију до касно у ноћ... Све, баш све теретило је Џона за ово стравично убиство. Инспектор је дошао до закључка да једини мотив може бити освета јер кућа није опљачкана, накит и новац нису ни дирнути.

Злочин је потресао целу Британију. Сви су тражили најстрожу казну за убицу.

Каснија истрага потпуно је дотукла Лија. Оружје којим је злочин извршен пронађено је у Џоновој со-

Бери је повукао полугу и капак се овог пута сасвим лепо спустио. Брзоплети затворски чувар пропао је у јаму и — сломио ногу!

СВЕ ДОНЕДАВНО У БРИТАНИЈИ СЕ ВЕРОВАЛО ДА ЈЕ САМО ЧУДО СПАСЛО ЏОНА ЛИЈА СМРТИ.

ЕШЕН

би: његов баштенски нож упрљан крвљу и једна мала секира на којој су пронађене власи косе. Бензин је потицао из канте такође скривене у Лијевој соби. Међутим, Џон је упорно тврдио да је невин. Одрицао је злочин у току истраге, одрицао пред иследним судијом, одрицао пред поротним судом, говорећи да је све то сплет злосрећних околности. И кад је 23. фебруара, с црном капуљачом преко главе пошао на вешала, говорио је и даље да није крив.

Али, на вешалима се догодило „чудо", осуђеник ни је могао бити обешен.

ПОМИЛОВАЊЕ

Узалуд је маса људи окупљена испред затвора у Екстеру чекала да управник истакне црну заставу, знак да је смртна казна извршена, обавезан у случајевима кад погубљење није било јавно. Како се ни после неколико минута није указао црни барјак, гомила радозналих почела је да се пита шта се десило. Са званичног места није стизало никакво објашњење. Настала је општа забуна.

У још већој недоумици нашли су се извршиоци казне, судије, поротници, џелат, управник затвора. Шта се десило, зашто осуђеник није могао бити обешен? Многи од њих били су уверени да се умешала каква „црна сила"...

Гувернер је пожурио у Министарство унутрашњих послова да потражи нове инструкције. Ускоро је о овом случају расправљао и Парламент и краљица Викторија лично потписала је указ којим се смртна казна мења у доживотну робију.

Случај је изазвао прави скандал у штампи. Лист „Тајмс" писао је: „Кад се ради о злочину дати предност сентименталности над правдом — значи починити нови злочин". Међутим, многи су сматрали да је осуђеник, после троструког смртног страха који је доживео без своје кривице, заслужио да буде помилован.

Али, ту није крај приче. После неколико година Ли је због доброг владања помилован за један државни празник и пуштен на слободу. Често је увече долазио да прави друштво дежурном у једној полицијској станици на периферији Лондона. Улазио је тихо, седао и по ко зна који пут почињао своју причу:

— Оног дана када ме је џелат Бери обесио у затвору у Ексетеру — и редовно додавао: — мада нисам починио тај ужасан злочин...

Никад нико није открио да ли је Ли убио стару госпођицу Кејз или је био невин како је до своје смрти тврдио.

Ипак, откривено је нешто друго: како је Ли избегао вешала.

ТАЈНА РОБИЈАША

Ако су лаковерни и помислили да је осуђеника спасло некакво чудо, у затвору у Ексетеру поведена је истрага и донет следећи закључак: у питању је обична киша која је падала читавог претходног дана и тако натопила даске што су покривале јаму испод вешала да их никаква сила није могла да покрене...

И тако би сви остали у уверењу да је Џон Ли рођен под срећном звездом да много касније није откривена права истина и објашњење за „човека који није могао бити обешен". Џона Лија спасли су његови другови робијаши. Како?

Цело губилиште, узвишење од дасака, подизали су осуђеници. Горе на постољу налазила су се сама вешала у облику штампаног ћириличног слова Г, испод њих онај фамозан капак који је полуга повлачила надоле а преко пута мало постоље на коме је стајао свештеник за време самог чина погубљења. Е, ту се крила тајна Лијевог спасења.

Неки дрводеља робијаш, име му није познато, дошао је на идеју да испод овог узвишења за свештеника постави једну даску која се померала. Под теретом свештениковог тела она би склизнула тачно до испод капка тако да он није могао да се спусти, просто га је подупирала одозго. Отуда се капак није спуштао само кад је Ли стајао на њему јер је само тада преко пута њега стајао свештеник. Чим би уклањали њега и свештеника — капак је функционисао.

Није познато да ли се још неки осуђеник спасао на исти начин, али ово није био једини случај у аналима британског правосуђа да неко преживи вешала.

ЗАМАЛО ЖИВ

Кад је уместо одсецања главе уведено вешање, велик број џелата је био недовољно стручан и многи обешени осуђеници нису били потпуно мртви кад би их скинули са вешала. Тако је чувени хирург и анатом Џон Хантер једном добио тело једног обешеног из затвора у Њугејту, али кад је почео да га пред студентима сецира, леш се усправио, сео и запитао:

— Шта то радите са мном?

У Ирској се причало о једном обешеном кога су два болничара понела према некој медицинској школи. Он се пробудио управо кад је један болничар рекао:

— Пет, зар не осећаш да је он још топао.

Кандидат за сецирање био је духовит, па је на то гробним гласом рекао:

— Да, момци, ја сам мало топао, али ни изблиза топао као место (мислио је на пакао) на које ћете ви стићи због овог свог ноћашњег дела.

Болничари су испустили носила и дали се у безглав трк...

И један закон помагао је осуђенима на смрт. Чим би џелат напуштао губилиште, пријатељи обешеног имали су право да узму тело и — оживе га! Тако је могао да има среће и неки мистер Мехони коме су пријатељи хтели да помогну. Скинули су га са вешала, ставили у ковчег и понели га, али се у то Мехони пробудио и три пута усклинуо од радости. Један пријатељ га је ударио по глави да би га смирио и — убио га. Тада је настала дилема: да ли се тај човек може сматрати за убицу кад је Мехони званично већ мртав. Суд је одлучио: нико не може бити крив за убиство — мртвог човека.

Д. П.

ПОМАЈКА

Мајка кукавица положила је своје јаје у гнездо малог царића. Женка царића стрпљиво је седела на јајима, и на својим и на подметнутим, и кад су се птићи излегли доносила је свима храну. Ускоро је птиче-посвојче било четири пута веће од своје помајке али она наставља да се брине о њему и бринуће све док оно не одрасте и не одлети из гнезда.

ДОСАДА

Августа, лавица из Лондонског зоолошког врта, зева. Чувар сматра да јој је досадно јер киша пада већ месец дана па пред њеним кавезом нема посетилаца.

РЕТКОСТ

Мало је зоолошких вртова у свету који се могу похвалити да имају окапи, једну од најређих животиња на свету. Окапи је врста жирафе — многи је називају жирафа-антилопа — и живи у најзабаченијим деловима мочварних шума Конга. Отргнута из својих шума уопште се не размножава. Зоолошки врт у Хамбургу има два млада окапи'.

ПРЕПОТОПКО

УФ! ОВДЕ ВИШЕ НЕМА ШТА ДА СЕ ПОЈЕДЕ! ДОШЛО ЈЕ ВРЕМЕ ДА ПРОМЕНИМ ПЕЋИНУ!
УХ! ТОЛИКО САМ ГЛАДАН ДА БИХ ПОЈЕО ЦЕЛОГ МАМУ-ТА!

МОРАМ ДА ПОТРАЖИМ НЕШТО ЗА РУЧАК!
И ЈА!

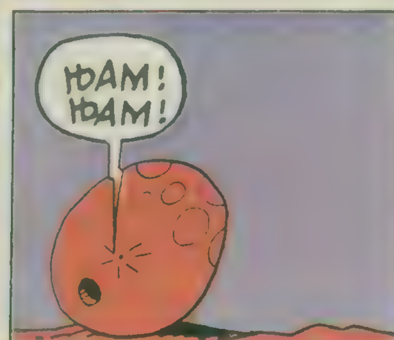

ЂУПААА!
УРА!

ЈАЈЕ НА ВИДИКУ!
ДИВНО!
GOSSE

САД БАР НЕ МОРАМ ДА СЕ ЗАДОВОЉА-ВАМ МРВИЦАМА!

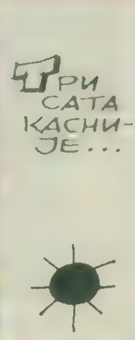

ВЕЋ МИ ТЕЧЕ ВОДА НА УСТА!

КАКАВ ДИВАН ПРИМЕРАК! ДАНАС ЋУ СЕ НАСЛАДИТИ!
КРЦ! КРЦ!

ЊАМ! ЊАМ!

САД ЋЕМО ЛЕПО ДА ГА РАЗБИЈЕМО!

ТОК!
АЛА ЈЕ ТВРДО... К'О ДА ЈЕ ОД ОЛОВА!

ТРИ САТА КАСНИ-ЈЕ...

ЕВО ТИ... ЕВО...
КРАК!

ХУУУ! НИШТА НЕ ВРЕДИ! ЦРЋИ ЋУ!

ЕВО ТИ! ЕВО ТИ!
КРАК! БУМ!

ПОЧЕЛО ЈЕ! ХА! ХА! ХА!
КРАК!
УХ! НЕ МОГУ ВИШЕ!
КРЦ!

ХУ! ОВО ЈЕ БИО РУЧАК! МИСЛИО САМ ДА НЕЋУ МОЋИ СВЕ ДА ПОЈЕДЕМ.

СТО МУ ГРО-МОВА! ПРАЗНО ЈЕ!

ГРРР! ЗАР ЈЕДАН ОБИЧАН ЦРВ ДА ИСПАДНЕ ПАМЕТНИЈИ ОД ЈЕДНОГ ХОМО САПИЈЕНСА?! ПОКАЗАЋУ ЈА ТЕБИ!
АКО УСПЕМ ДА ПРЕЂЕМ ГРАНИЦУ, СПА-СЕН САМ!
ГРАНИЦА

БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ

МРЗЕО САМ ДРАГАНУ

КАДА САМ ЈЕ ВИДЕО КАКО СТОЈИ, КРОЗ МЕНЕ ЈЕ ПРОШЛО НЕШТО КАО СТРУЈА И ОДМАХ САМ ЗНАО ДА ЈЕ ПРАВИ ТРЕНУТАК ЗА ОСВЕТУ КУЦНУО.

Пре десетак година пошао сам у III разред основне школе. Све нас дочекало је изненађење: наша стара учитељица која нас је дотле водила пензионисана је, а уместо ње дошла је нова. Већ првих дана нова учитељица приметила је да се ја међу својим вршњацима истичем по несташлуцима. Међутим, време је пролазило, а она је ћутала и није, као претходна, слала другу децу мојој кући да ме туже.

МЕСТО НА ПОДУ

Био сам мали и нисам осећао да ми се нешто спрема, а учитељици су скоро свакодневно стизале тужбе о разбијеним носевима, главама, прозорима и другим мојим несташлуцима. Тужакали су ме родитељи мојих жртава, друге учитељице, па и помоћно особље школе. Једном сам у тучи са другим одељењем повређен и два дана нисам долазио у школу. За то време догодиле су се велике промене.

Када сам се поново појавио у разреду, место на коме сам дотад седео било је, на моје запрепашћење, заузето, а другови су ми саопштили да је учитељица правила размештај и мене сместила у трећу клупу средњег реда са једном девојчицом чије је име било Драгана.

За ову комбинацију нисам хтео ни да чујем, па када је зазвонило за час, учитељица ме је затекла на поду у једном углу учионице са свескама и књигама спремним за наставу. Ништа ми није рекла, једноставно ме је оставила где сам и поступала је са мном као и са осталим ученицима који су седели нормално у својим клупама.

Тако сам десетак дана преседео на поду и када би неко за време часа ушао у разред, прво би се зграннуо, а затим смејао као луд заједно са читавим одељењем. Ја сам то јуначки подносио све док по целој школи није почело да се прича о малишану из III-А који седи у углу на поду учионице. Тек тада сам попустио и сео са Драганом запретивши јој да мора да ме слуша јер сам ја газда клупе коју делимо.

У МЕНИ ЈЕ ПУКЛО

Драгана је била бољи ђак од мене и учитељица је увела неки обичај да ме стално упоређује с њом, да ми говори како треба на њу да се угледам и слично. Ја њене приче нисам нарочито узимао к срцу, али сам Драгану почео истински да мрзим. Кад год би ми учитељица казала како не ваља нешто што радим и да ће ми Драгана показати како треба, ја бих започети посао остављао чак и по цену слабе оцене.

И сама Драгана временом се прилично осмелила, па је и без учитељицине наредбе заузимала неки покровитељски став и натурала се да ме поучава. Због свега тога у мени је једног дана нешто пукло, осетно сам се као сломљен тако да више нисам имао снаге за уобичајене несташлуке и у школски дневник почели су да ми уписују све боље оцене.

Међутим, вук длаку мења, али ћуд никад. Тако је било и са мном — постао сам нешто бољи, али је моја нетрпељивост према Драгани расла из дана у дан заједно са жељом за освету. Дуго сам премишљао шта да јој урадим док ми није пала на памет идеја за коју сам онда мислио да је одлична. Смислио сам да уграбим прилику кад Драгана устане да одговара и под метнем јој шестар, па када седне, да ме добро запамти.

Од дана када сам ово одлучио живео сам само за освету и једва чекао ново сутра када ће ми се можда указати прилика да је остварим. Најзад сам и то доживео! Био је час познавања друштва и учитељица је прозвала Драгану да одговара. Та је изгледа увек била спремна за одговарање, па је без устезања устала.

Кад сам је видео како стоји, кроз мене је прошло нешто као струја и одмах сам знао да је прави тренутак за освету куцнуо. Полако сам скинуо оловку са шестара и подметнуо га на њену столицу.

Време је пролазило страшно споро и чинило ми се да Драгана никада неће завршити са одговарањем. Упитао сам друга иза себе колико има до звона и он ми је са свих пет прстију показао да има још пет минута. Тада сам се озбиљно уплашио да не зазвони и моја се освета не изјалови.

Већ сам мислио да је све пропало када је Драгана најзад завршила и сва срећна што је добила петицу похитала да седне. Само, није јој на лицу дуго блистао осмех — чим је села скочила је као опарена, а разредом се проломио врисак.

Сви су се тргли, а Драгана је устала и као избезумљена почела да трчи по учионици и урла. Када јој се учионица учинила сувише мала, истрчала је напоље и појурила школским ходником. Њена вриска прекинула је наставу у читавој школи. Ја сам био презадовољан што сам се осветио, али ипак нисам рачунао да ће један убод шестара дићи на ноге целу школу.

НЕ МОРАМО ДА ЛИЧИМО!

После су ме позвали код директора и замало што нисам кажњен највећим укором који је постојао. Ипак је све то била шала према ономе што ме је чекало код куће. Отац је седео правећи се да ништа не зна, али сам ја по његовом лицу видео да су му већ испричали.

Одмах сам почео да се понашам као кривац и да забашурујем ствар и, док је он чекао да му сам све кажем, ја сам мудро ћутао.

Спремно сам му напричао читаво брдо ствари, а он ме је на крају упитао да ли је то све. Нисам знао шта да одговорим и почео сам да замуцкујем без везе.

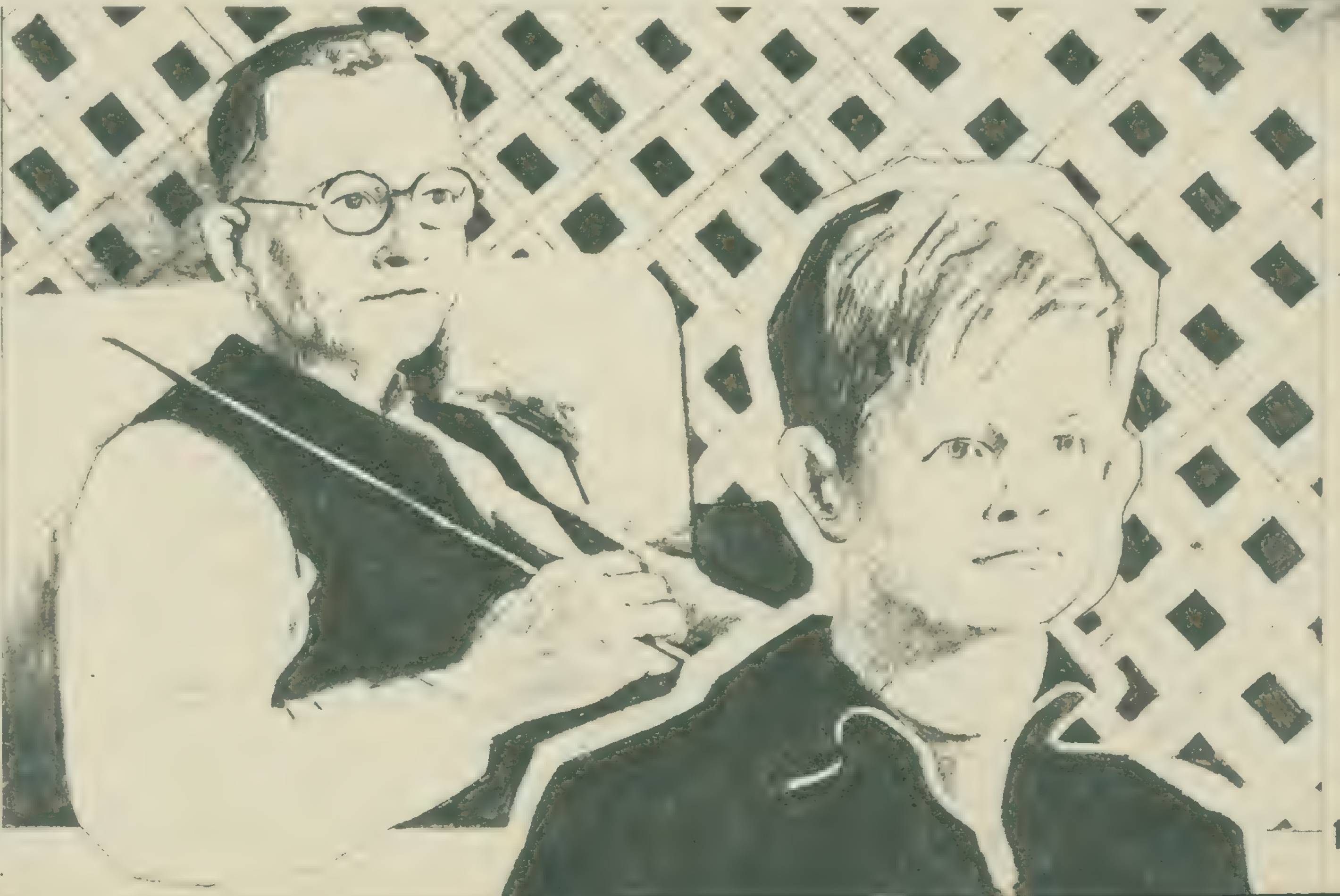
— Да ли је то све? — поновио је отац повишеним гласом и било ми је јасно да морам све да му признам јер заиста немам куд.

После овако изнуђеног признања отац ми је испричао да је и он као мали мрзео једну девојчицу, али са њом није поступио као ја са својом другарицом. И баш кад сам стао да премишљам морам ли ја сасвим да личим на њега и зашто се не бисмо, мада ми је отац, бар мало разликовали, он је извадио штап и навалио.

Није престао све док се штап није пребио о моја леђа. Могу рећи да су то биле жестоке батине којих ћу се дуго сећати.

Дане Каришик, Нови Сад

Хонорар: **250 н. д.**

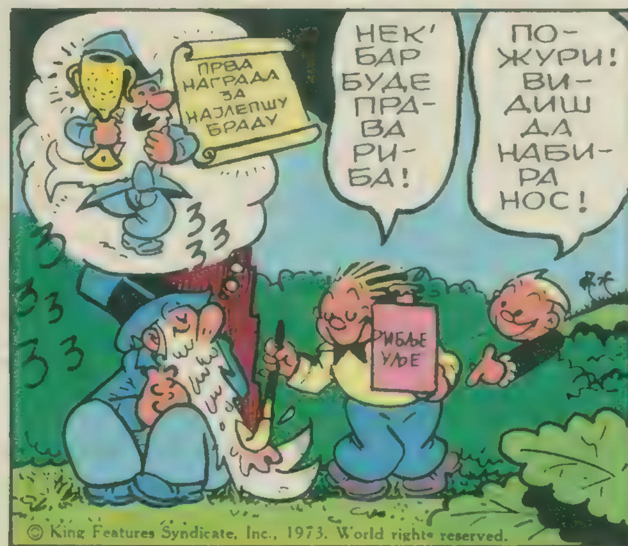

БИМ И БУМ
JOE MUSIAL
ИНСПЕКТОРЕ! ШТА ЈЕ ТО С ТВОЈОМ БРАДОМ?!
ЛЕПА ЈЕ, ЗАР НЕ? САМ САМ ЈЕ ФАЗОНИРАО ПО ПОСЛЕДЊОЈ МОДИ!
?
?

ЛЕНШТИНО! ЗАШТО ЈЕ ПРВО НИСИ ОПРАО?!
И БЕЗ ПРАЊА МОЈА БРАДА ЈЕ ПРАВО УМЕТНИЧКО ДЕЛО!

УМЕТНИЧКО ДЕЛО? ЈА ЈЕ НЕ БИХ ОКАЧИЛА НИ У КОКОШАРНИК!
А-ХА! ТО ЈЕ ПРАВИ РИБЉИ РЕП... БЕЗ ГЛАВЕ!
ГРРР

ВАС НИКО НИШТА НИЈЕ ПИТАО!
ЗАЖАЛИЋЕТЕ ЗБОГ ОВОГА!

СТАРИ ЈАРАЦ ЈЕ ЗАСПАО!
НА ПОСАО!
ЗЗЗЗ
ЗЗ ЗЗ З

ПРВА НАГРАДА ЗА НАЈЛЕПШУ БРАДУ
НЕК' БАР БУДЕ ПРАВА РИБА!
ПОЖУРИ! ВИДИШ ДА НАБИРА НОС!
РИБЉЕ УЉЕ
ЗЗЗ ЗЗ ЗЗ

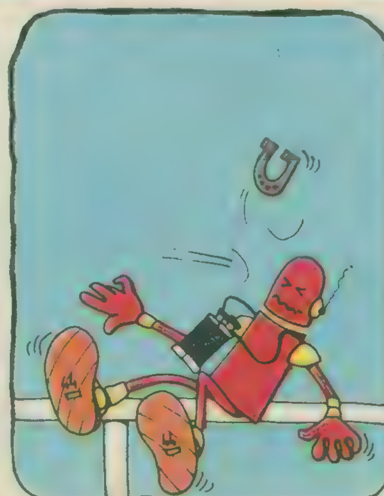

ШМРК
ФУЈ! РИБА!

ИНСПЕКТОРЕ! 'ОЋЕШ МАЛО МОГ ШАМПОНА ОД БРЕЗЕ?!
ДЕТЕРЏЕНТ
ЖИВА СОДА
MUSIAL
1159

ШРАФКО

КОЊСКЕ ТРКЕ!

КОЊИ СУ ДИВНЕ ЖИВОТИЊЕ. ПУНИ СУ СНАГЕ...

КОЊИ СУ ЗАИСТА ПУНИ НЕКЕ СНАГЕ!
DUDA

ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ

ИЗ ВРЕМЕНА КРАЉА АРТУРА

ВЕЋ ДВА МЕСЕЦА
СЕНКА РАТА ЛЕБДИ НАД
СЕВЕРОМ ЗЕМЉЕ.
АЛИ КРАЉ АРТУР НИЈЕ
МНОГО ЗАБРИНУТ:
МОГАО ЈЕ ДА СЕ ПОУЗДА
У СВОЈЕ ВИТЕЗОВЕ.

ДОШАО ЈЕ ДАН ДА И ЈЕДАН
МЛАДИ ПАЖ БУДЕ ПРОИЗВЕДЕН
У ВИТЕЗА. МЛАДИ АРН ПОЗВАН
ЈЕ ПРЕД СЕР БАЛДВИНА КО-
ЈИ ТРЕБА ДА ПРОВЕРИ ЊЕ-
ГОВУ СПРЕМНОСТ...

МЛАДИ ПЛЕМИЋИ СЛУЖИ-
ЛИ СУ КАО ПАЖЕВИ ДА БИ
СЕ НАУЧИЛИ ЛЕПОМ ПОНА-
ШАЊУ. АРН ЈЕ, МЕЂУТИМ,
ОД ДЕТИЊСТВА ДОБИЈАО
ЛЕКЦИЈЕ...

...НИЈЕДАН БУДУЋИ ВИТЕЗ НИЈЕ ИМАО
БОЉЕГ И СТРОЖЕГ УЧИТЕЉА. ТЕРАО
ГА ЈЕ ПО СТО ПУТА ДА ХИТНЕ КОПЉЕ,
ЗАМАХНЕ МАЧЕМ, ВИНЕ СЕ
У СЕДЛО.

СТЕЧЕНЕ ВЕШТИНЕ ТРЕБАЛО ЈЕ
САД ПОКАЗАТИ ПРЕД СТРОГИМ СУДИ-
ЈОМ, СЕР БАЛДВИНОМ. АРН ЈЕ НАЈ-
МЛАЂИ МЕЂУ ПАЖЕВИМА У ГРУПИ,
АЛИ ЈЕ НАЈСПРЕТНИЈИ...

ПОХВАЛА ИЗ УСТА ЊЕ-
ГОВОГ ОЦА И УЧИТЕЉА
БИЛА ЈЕ НАЈБОЉА НАГ-
РАДА ЗА СВЕ НАПОРЕ...

1159

КРАЉ АРТУР, НАЈХРАБРИЈИ РАТНИК У ЧИТАВОЈ
БРИТАНИЈИ, САЗВАО ЈЕ РАТНИ САВЕТ И СВАКОМ
КАПЕТАНУ ОБЈАСНИО ЊЕГОВ ЗАДАТАК.
ИСПРИЧАО ИМ ЈЕ ...

Уз звуке труба и с развијеним стеговима Сидвик је кренуо у поход. Једина већа препрека на његовом путу је утврђени град Карлајл који су подигли још Римљани да би заштитили западни крај Хадријановог зида...

Ако Сидвик заузме Карлајл моћи ће да покупи у војску дивље Пикте и Каледоњане и заузме читав север Британије. Краљ Артур стога упућује брод са опремом и искусним стрелцима да бране град...

У сусрет Сидвику упутио је само чету лаких коњаника и групу неимара, тесара и зидара. Предводио их је Сер Кеј.

МАЛА ГРУПА ПОД КОМАН-
ДОМ СЕР КЕЈА СТИГЛА
ЈЕ НА ЦИЉ.

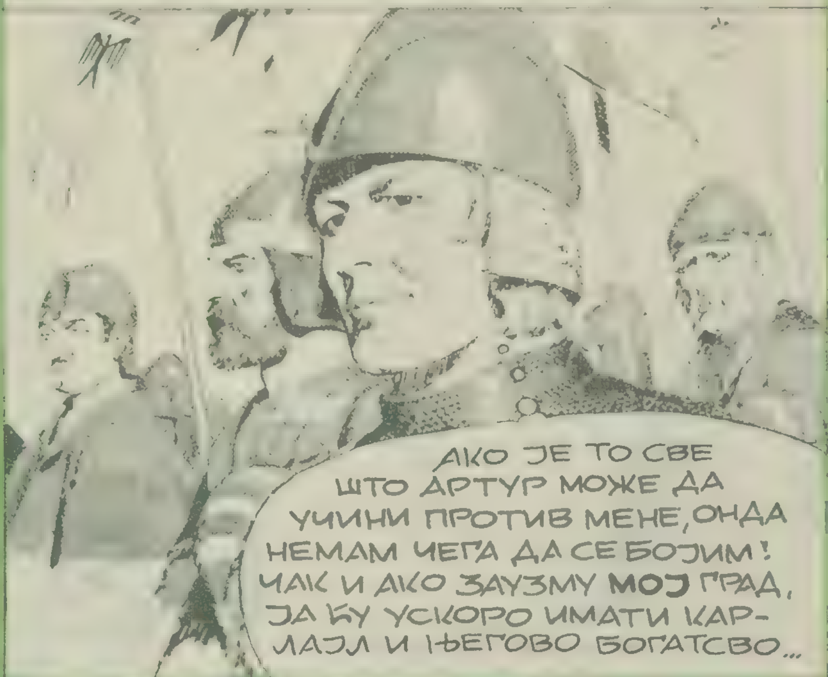
ПОСРЕД ПУТА КОЈИ ВОДИ У СИДВИ-
КОВУ ПРЕСТОНИЦУ И УПОРИШТЕ СЕР
КЕЈ ЈЕ ИСКОПАО РОВ И ПОЧЕО ДА ДИЖЕ
ПРЕПРЕКЕ. РАДОВЕ НИКО НИЈЕ ОМЕТАО
ЈЕР ЈЕ У СИДВИКОМ ГРАДУ ОСТАЛА СА-
МО МАЛОБРОЈНА ПОСАДА...

А ОНДА СУ ЊЕГОВИ КОЊАНИЦИ
КРЕНУЛИ ДА ПЉАЧКАЈУ И
ПРЕСРЕЋУ СИДВИКОВЕ
НАБАВЉАЧЕ...

СИДВИК ЈЕ ЧУО ЗА ТЕ ПЉАЧКАШКЕ ПОХОДЕ...

АЛИ КАРЛАЈЛ НИЈЕ ПАО.
ХРАНУ И ОРУЖЈЕ ДОБИЈАО
ЈЕ С МОРА И МОГАО ЈЕ ДА
ИЗДРЖИ ОПСАДУ...

НАЈЗАД ЈЕ АРТУР
ПОЗВАО ПРИНЦА
ВАЛИЈАНТА...

Дуго је Валијант посматрао младе племиће на вежбалишту да би за гласнике изабрао најбоље и најспретније јахаче...

За тај опасни задатак морао је да одабере и свог сина...

За то време испред Карлајла...
Војска ми се осипа... Војници желе да се врате својим домовима и имањима!

Сидвик је одлучан ратник. Наредио је да се опсада прекине и похитао да стигне до свог града пре Артура. Издржаће до зиме која ће учинити крај ратовању...

Уходе су јавиле Валијанту за овај Сидвиков маневар и он је одмах краљу послао гласника...

...свог сина Арна.

Између Сидвика и његовог града стоји само Сер Кејово мало утврђење које треба да одоли до краљевог доласка...

СИН И ОТАЦ ОДЈАХАЛИ СУ У РАЗЛИЧИТИМ ПРАВЦИМА...

ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ ОД-ЈУРИО ЈЕ У ПОМОЋ СЕР КЕЈУ.

ЧИМ ЈЕ ПРЕДАО ПОРУКУ, АРН ЈЕ ОКРЕНУО КОЊА И ПОХИТАО ДА СЕ ПРИДРУЖИ ОЦУ...

СЕР КЕЈ ЈЕ НА ВРЕМЕ ОБАВЕШТЕН. ОГ-РАДА ЈЕ ЧУВАНА, КАПИЈЕ ЋЕ БИТИ НА ВРЕМЕ ЗАТВОРЕНЕ...

...АЛИ ТЕК ПОШТО СЕ ЈЕДАН УСАМЉЕНИ ЈАХАЧ, НА КОЊУ КОЈИ ЈЕ ХРА-МАО, ЈАВИО НА ДУЖ-НОСТ.

СИДВИК ЈЕ ЗНАО ДА КРАЉ АРТУР МОЖЕ ДА СТИГНЕ ТЕК КРОЗ ТРИ ДАНА...

АЛИ, ЊЕГОВ ПРВИ НАПАД ЈЕ ОДБИЈЕН. ЊЕГОВИ ВОЈ-НИЦИ ПРИОНУЛИ СУ ДА СА-ГРАДЕ ЛЕСТВЕ И ПРИПРЕМЕ ЗАПАЉИВЕ СТРЕЛЕ...

АКО НЕ САВЛАДАМ СЕР КЕЈА, МОЈИ ВОЈНИЦИ ЋЕ ИЗГУБИТИ ПОВЕРЕЊЕ У МЕНЕ! СУТРА ЋУ У НОВИ НАПАД!

КИША ЗАПАЉЕНИХ СТРЕЛА СРУЧИЛА СЕ СУТРАДАН НА СЕР КЕЈОВО УПОРИШТЕ! ГАСИЛИ СУ ИХ СВЕ ДОК ЈЕ У БУНАРУ БИЛО ВОДЕ.

СИДВИКОВИ „ОВНОВИ" УСПЕЛИ СУ НАЈЗАД ДА ПРОБИЈУ КАПИЈЕ...

...А ЊЕГОВИ РАТНИЦИ, И ПОРЕД ВЕЛИКИХ ГУБИТАКА У ШАНЧЕВИМА, УСПИЊАЛИ СУ СЕ УЗ ЗИДОВЕ.

КОЊИ У УТВРЂЕЊУ, ИЗБЕЗУМЉЕНИ ОД ЗАПАЉЕНИХ СТРЕЛА И ОСЛОБОЂЕНИ УЗДИ, СТВАРАЛИ СУ ПУСТОШ МЕЂУ НЕПРИЈАТЕЉИМА.

ИЗНАД ЗВЕКЕТА ОРУЖЈА ЧУО СЕ „МАЧ КОЈИ ПЕВА" ПРИНЦА ВАЛИЈАНТА. ОН ЈЕ ЧУВАО СТЕПЕНИЦЕ ШТО ВОДЕ НА УТВРЂЕЊА...

МЕЂУ БРАНИОЦИМА ЈЕ И ЊЕГОВ МАЛИ СИН.

ГУБИЦИ СУ ТОЛИКО ТЕШКИ ДА СУ НАПАДАЧИ МОРАЛИ ДА УСТУКНУ. А ТАДА ЈЕ СИДВИК, ДА ИХ ОХРАБРИ, ИЗВУКАО СВОЈ ВЕЛИКИ МАЧ...

НАПРЕД! СКРШИЋЕМО МИ ЊИХ! ТРЕБА ИЗДРЖАТИ ЈОШ САМО МАЛО!

ДВОРИШТЕ УПОРИШТА ЈЕ ЗАУЗЕТО, КУЛА ЗАПАЉЕНА. У ЊОЈ ЈЕ ОСТАО САМО ЈЕДАН СТРЕЛАЦ.

ИЗ ДВОРИШТА СУ ВОДИЛА ДВА СТЕПЕНИШТА. ЈЕДНО ЈЕ БРАНИО СЕР КЕЈ...

...А ДРУГО ЈЕ ДРЖАО ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ СРЧАНО ОДБИЈАЈУЋИ НАПАД ЗА НАПАДОМ.

ДРХТЕЋИ ОД БЕСА СИДВИК ЈЕ КРЕНУО ПРЕМА ТОМ СТЕПЕНИШТУ РЕШЕН ДА ПО СВАКУ ЦЕНУ ЗАУЗМЕ УПОРИШТЕ.

СЕР ВАЛИЈАНТЕ, УСУЂУЈЕШ ЛИ СЕ ДА СВОЈ МАЧ УКРСТИШ СА МОЈИМ?

ОДУВЕК САМ ЖЕЛЕО ДА СВОЈЕ ВИТЕШКЕ ВЕШТИНЕ ИСПРОБАМ У БОРБИ С ЈУНАКОМ КАО ШТО СИ ТИ!
ДАЋУ СВЕ ОД СЕБЕ ДА ТИ ТА ПРОБА БУДЕ ЗАНИМЉИВА!

ПРОТИЦАО ЈЕ САТ ЗА САТОМ. СИДВИК МУ ЈЕ БИО ДОСТОЈАН ПРОТИВНИК КОЈИ ЈЕ ВЕШТО НАПАДАО И ЈОШ ВЕШТИЈЕ ИЗБЕГАВАО УДАРЦЕ. РАТНИЦИ СУ ПРАТИЛИ СВАКИ ЊИХОВ ПОКРЕТ...

ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ ЈЕ ПРИМЕТИО ДА СЕ СИДВИК ЧЕСТО ОКРЕЋЕ НАЛЕВО ИЗБАЦУЈУЋИ ПРИ ТОМЕ ДЕСНУ НОГУ. ИСКОРИСТИО ЈЕ ЈЕДАН ТАКАВ ПОКРЕТ И НАСРНУО ПРЕ НО ШТО ЈЕ ПРОТИВНИК ПОДИГАО МАЧ ДА ОДБИЈЕ УДАРАЦ. СИДВИК ЈЕ ИЗГУБИО РАВНОТЕЖУ И ПАО ПРЕКО СОПСТВЕНЕ НОГЕ...

УРА!

ЖИВЕО ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ!

ПОБЕДНИК НИЈЕ БИО У СТАЊУ НИ ДА СЕ РАДУЈЕ, ТОЛИКО ЈЕ БИО УМОРАН.

А ОД УМОРА ПОБЕЂЕНИ НИЈЕ ОСЕЋАО БОЛОВЕ. ДОК ЈЕ ЖИВОТ ИСТИЦАО ИЗ ЊЕГА ЗАЧУЂЕНО ЈЕ ГЛЕДАО ПЛАВО НЕБО...

ТИШИНУ ЈЕ РАЗБИО ЈЕДАН МЛАД ГЛАС...

НАПРЕД! ПОБЕДА ЈЕ НАША! ЗА КРАЉА АРТУРА!

НЕПРИЈАТЕЉ, КОЈИ ЈЕ БИО НАДОМАК ПОБЕДЕ, ВИШЕ НИЈЕ ИМАО ЗА КОГА ДА СЕ БОРИ...

ТУТАЊ КОПИТА И ОБЛАЦИ ПРАШИНЕ НАЈАВЉИВАЛИ СУ ДОЛАЗАК КРАЉА АРТУРА И ЊЕГОВИХ ВИТЕЗОВА. АЛИ ОНИ ВИШЕ НИСУ ИМАЛИ ПРОТИВ КОГА ДА СЕ БОРЕ. СИДВИКОВИ ВОЈНИЦИ СУ СЕ РАЗБЕЖАЛИ...

ТЕЛО ПОГИНУЛОГ КРАЉА СИДВИКА ДОНЕТО ЈЕ ДО КАПИЈЕ ЊЕГОВОГ ГРАДА. ТУ ЈЕ ГЛАСОНОША ОБЈАВИО:
КРАЉ АРТУР ЈЕ ОБЈАВИО ПРИМИРЈЕ ОД ДВАДЕСЕТ ЧЕТИРИ ЧАСА ДА МОЖЕТЕ ДА ПОКУПИТЕ РАЊЕНИКЕ И САХРАНИТЕ ПОГИНУЛЕ!

ПОСЛЕ ИСТЕКА ПРИМИРЈА КРАЉ АРТУР ЈЕ БЕЗ БОРБЕ УШАО У СИДВИКОВ УТВРЂЕНИ ГРАД...

АЛИ, ЧАК НИ ПОРАЗ НЕ МОЖЕ ДА ИЗМЕНИ ТОК ЖИВОТА НА ЈЕДНОМ ДВОРУ. ЗА КРАЉА СЕВЕРНОГ ВЕЛСА КРУНИСАН ЈЕ ДВАНАЕСТОГОДИШЊИ СИДВИКОВ СИН КАДОК.

ОДМАХ ПОСЛЕ ЦЕРЕМОНИЈЕ КРУНИСАЊА МЛАДИ КРАЉ ЈЕ ЗАБОРАВЉЕН. ОДРАСЛИ ЉУДИ МОРАЛИ СУ ДА МИСЛЕ О МИРУ И ПРИРОДНО ЈЕ ШТО СУ СЕ ДВА ДЕЧАКА ЗБЛИЖИЛА...

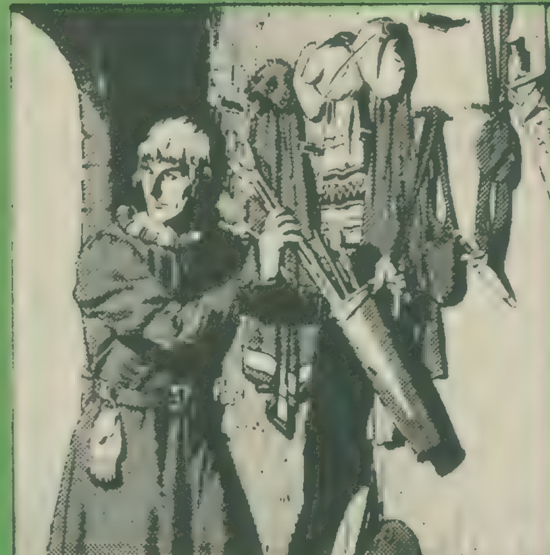

И УПРАВО КАД ЈЕ КРАЉ АРТУР РАЗГОВАРАО СА СВОЈИМ ВИТЕЗОВИМА КАКО ДА ОСИГУРА ПРИЈАТЕЉСТВО С ВЕЛСОМ, НОВИ ПРИЈАТЕЉИ КРЕТАЛИ СУ У ЛОВ...

ЧЕКАЈТЕ! МОЖДА ЋЕ ОВО ПРИЈАТЕЉСТВО БИТИ ЈАЧА ВЕЗА ОД БИЛО КАКВОГ ЗАКЛИЊАЊА НА ВЕРНОСТ!
10

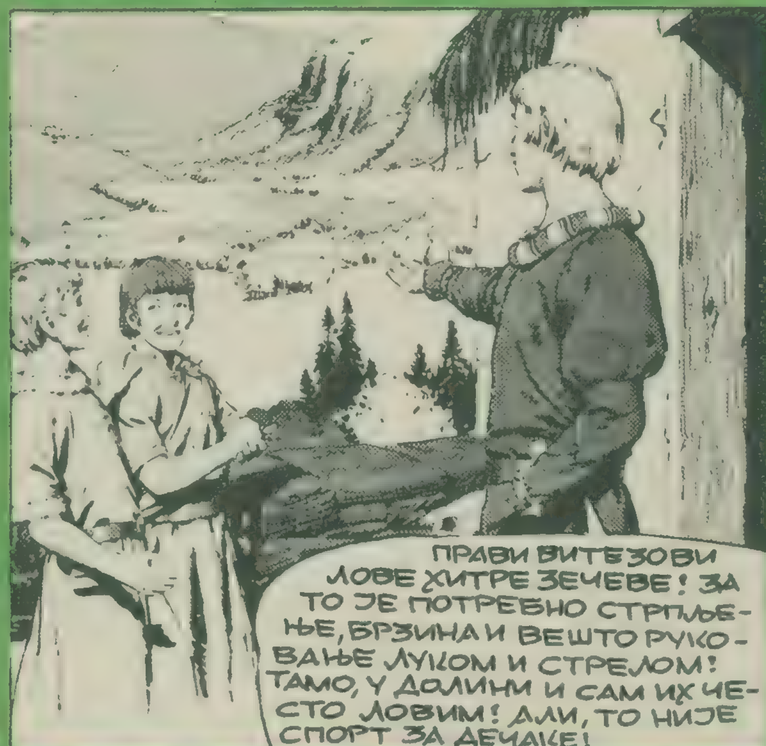

РАДАХ ЈЕ МЛАЂИ СИДВИКОВ БРАТ. БРАТОВЉЕВОМ СМРЋУ ЗА КОРАК СЕ ПРИБЛИЖИО ПРЕСТОЛУ. ДА НЕМА КАДОКА, ОН БИ БИО КРАЉ...

ПРИНЦ АРН И НОВОКРУНИСАНИ КРАЉ СЕВЕРНОГ ВЕЛСА ВРАЋАЈУ СЕ ИЗ ЛОВА. ТИТУЛЕ СУ ЗАБОРАВЉЕНЕ. ЗАБОРАВЉЕНО ЈЕ ДА СУ ЈОШ ЈУЧЕ БИЛИ НЕПРИЈАТЕЉИ...

ПРАВА ЈЕ ШТЕТА ШТО МЛАДИ КРАЉ МОРА ДА УМРЕ. АЛИ, ОН СТОЈИ НА ПУТУ СВОМ СТРИЦУ КОЈИ ЖЕЛИ ДА ПО СВАКУ ЦЕНУ СЕДНЕ НА ПРЕСТО...

УГЛЕДАВШИ МЛАДЕ ЛОВЦЕ ДОШАО ЈЕ НА ИДЕЈУ! АРН ЈЕ УВЕК МНОГО ПОЛАГАО НА СВОЈЕ СТРЕЛЕ УКРАШЕНЕ ЦРВЕНИМ ПЕТЛОВИМ ПЕРОМ И ПЛАВОМ ТРАКОМ...

ВИ, МОМЦИ, ИЗГЛЕДА ДА ВОЛИТЕ ЖЕНСКИ СПОРТ... ЈЕР ЛОВ СА СОКОЛОМ НИЈЕ НИШТА ДРУГО! СОКОЛОВИ ЛОВЕ УМЕСТО ВАС!

ПРАВИ ВИТЕЗОВИ ЛОВЕ ХИТРЕ ЗЕЧЕВЕ! ЗА ТО ЈЕ ПОТРЕБНО СТРПЉЕЊЕ, БРЗИНА И ВЕШТО РУКОВАЊЕ ЛУКОМ И СТРЕЛОМ! ТАМО, У ДОЛИНИ И САМ ИХ ЧЕСТО ЛОВИМ! АЛИ, ТО НИЈЕ СПОРТ ЗА ДЕЧАКЕ!

ДЕЧАЦИ СУ ПРИХВАТИЛИ ИЗАЗОВ! СУТРА ЋЕ У ЛОВ НА ЗЕЧЕВЕ.

НЕ ВЕРУЈЕМ МНОГО МЛАДОМ АРНУ! ЊЕГОВ ОТАЦ И ОТАЦ НАШЕГ МЛАДОГ КРАЉА БИЛИ СУ НЕПРИЈАТЕЉИ... МРЖЊА СЕ НЕ МОЖЕ ЗАБОРАВИТИ!

У ЗОРУ, НАОРУЖАН АРНОВИМ СТРЕЛАМА, РУДАХ ЈЕ ОЧЕКИВАО ДЕЧАКЕ.

ДВА МЛАДА ПРИЈАТЕЉА УБРЗО СУ СТИГЛА У ДОЛИНУ ГДЕ ЈЕ, ПО РУДАХОВИМ РЕЧИМА, БИЛО ПУНО ЗЕЧЕВА...

РУДАХ ЈЕ КРЕНУО ЗА ЊИМА...
И ЈА ЋУ, НАДАМ СЕ, ИМАТИ СРЕЋЕ У ЛОВУ! ОНИ ЛОВЕ ЗЕЧЕВЕ, А ЈА... ПРЕСТО!

АРН ЈЕ ВЕЋ ЗАТЕГАО ЛУК КАД ЈЕ ИЗНЕНАДА ЧУО КАКО СЕ ПОД НЕЧИЈОМ НОГОМ ПРОЛОМИЛА ГРАНЧИЦА...

ОКРЕНУО СЕ И УГЛЕДАО РУКУ КОЈА ЈЕ ДРЖАЛА ЛУК И ЈЕДНУ СТРЕЛУ...

ОДСКОЧИО ЈЕ И ИСТОВРЕМЕНО ГУРНУО НОГОМ МЛАДОГ КРАЉА. СТРЕЛА СЕ ЗАБОЛА У ДРВО, ТАМО ГДЕ ЈЕ КАДОК МАЛОЧАС СТАЈАО...

ЧОВЕК ИЗ ГРМЉА ПОЧЕО ЈЕ ДА БЕЖИ. АРН ЈЕ ПОСЛАО ЗА ЊИМ СВОЈУ СТРЕЛУ.

ПОГЛЕДАЈ, АРН! ЗАР ТО НИЈЕ ЈЕДНА ОД ТВОЈИХ СТРЕЛА?

НЕКО ЈЕ УКРАО МОЈЕ СТРЕЛЕ! ЈОШ ТРИ МИ НЕДОСТАЈУ! НАЂЕМО ЛИ ЛОПОВА, ОТКРИЛИ СМО И УБИЦУ!

СТРЕЛА ЗАРИВЕНА У ДРВО ЈОШ ЈЕ ПОДРХТАВАЛА ...
ДА ТЕ ЈЕ СТРЕЛА ПОГОДИЛА, **МЕНЕ** БИ ОПТУЖИЛИ ЗА УБИСТВО!

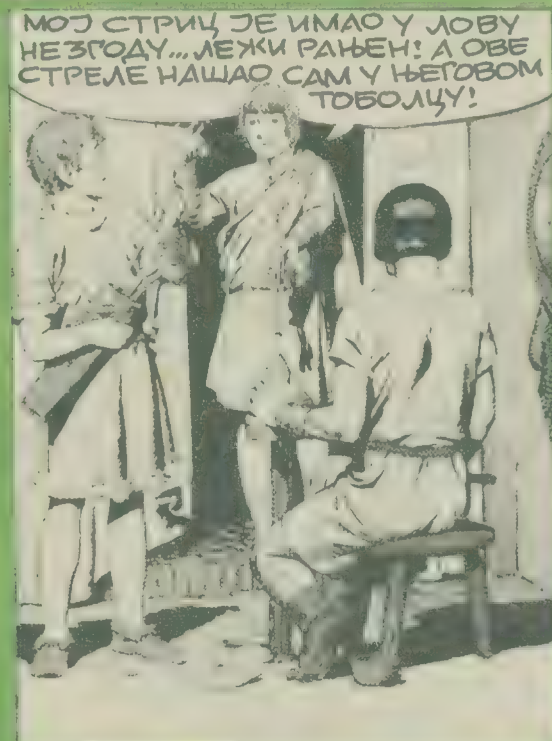

ДЕЧАЦИ СУ ОПРЕЗНО КРЕНУЛИ ИЗ ШУМЕ БОЈЕЋИ СЕ НОВОГ НАПАДА...

АЛИ, УБИЦА ВИШЕ НИЈЕ НИ ПОМИШЉАО НА НОВ НАПАД. АРНОВА СТРЕЛА, ИАКО ИЗБАЧЕНА НАСУМЦЕ, ПОГОДИЛА ГА ЈЕ У ЛЕЂА. ПОКУШАО ЈЕ ДА ЈЕ ИЗВАДИ...

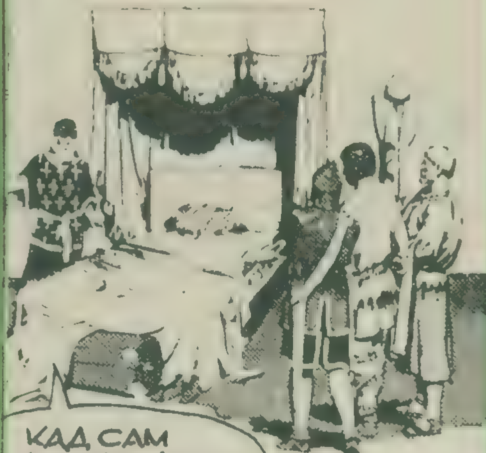

...И ТЕК ТАДА ЈЕ СХВАТИО ДА МУ ЈЕ У ЛЕЂИМА НЕ ЛОВАЧКА, ВЕЋ РАТНА СТРЕЛА ЧИЈИ СЕ ВРХ ЛАКО СКИДА С ТЕЛА СТРЕЛЕ. И ДА ИЗВУЧЕ ТЕЛО, ВРХ БИ МУ ОСТАО У РАНИ. НИЈЕ МУ НИШТА ДРУГО ПРЕОСТАЛО ДО ДА СЕ ЛЕЂИМА НАСЛОНИ НА СТЕНУ И ПРОТЕРА СТРЕЛУ КРОЗ ГРУДИ...

ЖИВОТ ЋЕ ТИ БИТИ У ОПАСНОСТИ СВЕ ДОК НЕ ОТКРИЈЕМО УБИЦУ! ПИТАЋУ ОЦА ЗА САВЕТ!
А ЈА ЋУ ЗАМОЛИТИ СТРИЦА РАДАХА ДА МИ ПОМОГНЕ!

СИНЕ, СТРЕЛЕ КОЈЕ ТИ НЕДОСТАЈУ СИГУРНО СУ ЈОШ КОД НАПАДАЧА! ОНЕ ЋЕ БИТИ ДОКАЗ ЊЕГОВЕ КРИВИЦЕ!

МОЈ СТРИЦ ЈЕ ИМАО У ЛОВУ НЕЗГОДУ... ЛЕЖИ РАЊЕН! А ОВЕ СТРЕЛЕ НАШАО САМ У ЊЕГОВОМ ТОБОЛЦУ!

БИО ЈЕ ТО ДОВОЉАН ДОКАЗ. ОДМАХ ЈЕ САЗВАН ДВОРСКИ САВЕТ И ТРИ ВИТЕЗА СУ ПОШЛА ДА ДОВЕДУ РАДАХА ПРЕД СУД.

КАД СУ СТИГЛИ У РАДА-ХОВУ СОБУ, ЗАТЕКЛИ СУ У ЊОЈ САМО ДВОРСКОГ ЛЕКАРА И ПРАЗНУ ПОСТЕ-ЉУ...
КАД САМ ДОШАО ДА МУ ПРЕВИЈЕМ РАНУ... ЊЕ-ГА НИЈЕ БИЛО!

ГДЕ ЈЕ РАЊЕНИК?
АХ... МОРАМ ДА УНИШТИМ ОСТАЛЕ СТРЕЛЕ... МОРАМ... ИНАЧЕ САМ ПРОПАО...

ЈЕДВА СЕ ДОВУКАО ДО ОРУ-ЖАРНИЦЕ АЛИ... ЊЕГОВ ТОБО-ЛАЦ БИО ЈЕ ПРАЗАН. НЕСТА-ЛЕ СУ СТРЕЛЕ С ЦРВЕНИМ ПЕРИМА И ПЛАВОМ ТРАКОМ!

РАДАХ ЈЕ ЗНАО ДА НЕ СМЕ ОСТАТИ У ДВОРУ...

ПРЕОСТАЛО МУ ЈЕ САМО ЈЕДНО: ДА ОКУПИ НЕЗАДОВОЉНЕ ПЛЕМИЋЕ И УСТАНЕ ПРОТИВ СВОГ СИНОВЦА. ЗАТО ЈЕ САВЕТ ОДЛУЧИО: РАДАХ МОРА БИТИ УХВАЋЕН И ИЗВЕДЕН ПРЕД СУД!

ЗАХТЕВАМ ДА ТАЈ ЗАДАТАК ПОВЕРИТЕ МЕНИ! ЈЕР ДА ЈЕ РАДАХ ОС-ТВАРИО СВОЈУ ПОДЛУ НАМЕРУ, ЈА БИХ БИО ОСУМЊИЧЕН!

СРЕЋНО!
АРН ЈЕ БИО ТОЛИКО ОДЛУ-ЧАН ДА МУ ЈЕ ЗАХТЕВ УС-ВОЈЕН. ПРИДОДАТА СУ МУ ЈОШ ДВА КОЊАНИКА...

КРЕНУО ЈЕ ОД СЕЛА ДО СЕЛА РАСПИТУЈУЋИ СЕ ЗА РАДАХА. НАЈЗАД МУ ЈЕ ЈЕ-ДАН СТАРАЦ РЕКАО ДА ГА ЈЕ ВИДЕО НА ПУТУ ШТО ВОДИ ПРЕМА МОРУ...

Са своја два пратиоца Арн је похитао за подмуклим убицом...

Морам да предахнем! Рана ме страховито пече... Требало би да је превијем... а немам више ни трунке снаге!

С другог краја кланца Арн је видео кад је Радах сјахао...

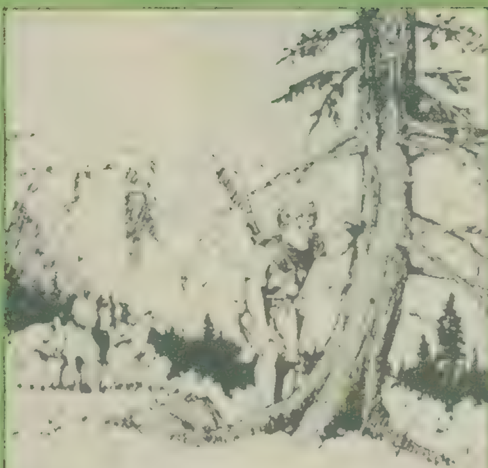

Стрела из мог лука не може да допре тако далеко, Џоне! Пази да стрела падне близу њега!

Стрела се зарила у корен стабла крај кога се Радах одмарао. Ван себе од страха Радах је посматрао стрелу с црвеним пером, симбол његове подлости и кривице.

Скупивши последњу снагу узјахао је коња и кренуо кроз ноћ...

15

Ено га!
Арн и његови пратиоци кренули су за њим тек у зору. Нису знали колико је тешко рањен али су знали да је вешт мачевалац и да се неће лако предати...

ПРВИ ПУТ У ЖИВОТУ АРН ЈЕ САЗНАО ШТА ЈЕ МРЖЊА. РАДАХ ЈЕ ПРЕДСТАВЉАО СВЕ ОНО ШТО СУ ГА УЧИЛИ ДА ПРЕЗИРЕ: БЕЗОБЗИРНОСТ, ГРАМЗИВОСТ И СВИРЕПОСТ...

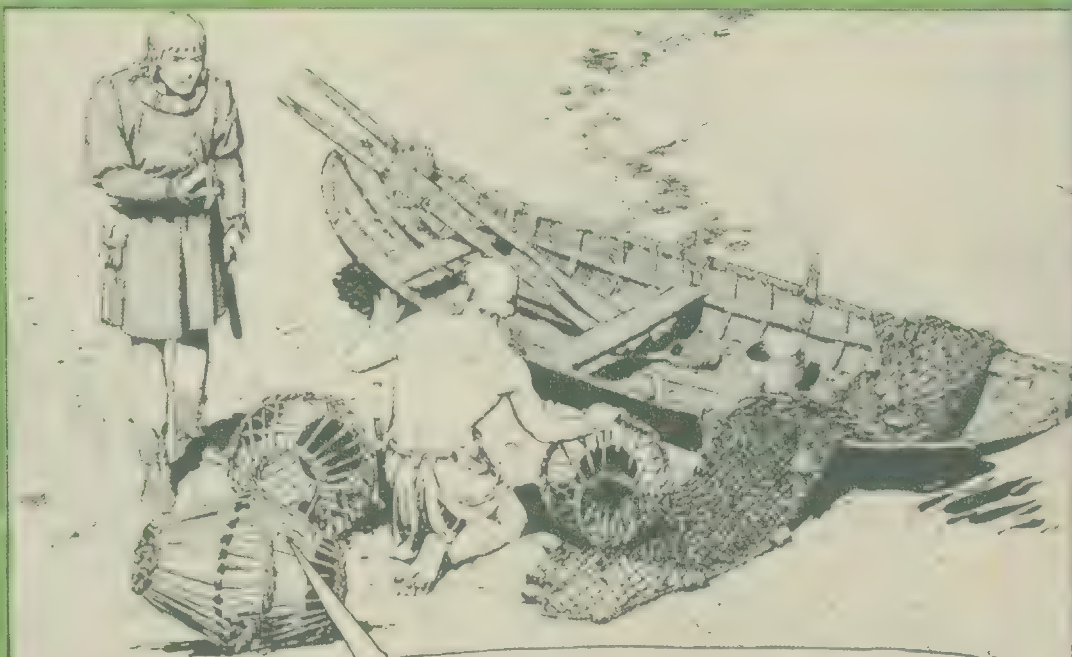

ЦИТАВ ДАН НИСУ ИСПУШТАЛИ БЕГУНЦА ИЗ ВИДА. КАД ЈЕ ПАЛА НОЋ, АРН СЕ ПРИШУЊАО МЕСТУ ГДЕ СЕ РАДАХ ОДМАРАО...

КАДА СЕ РАДАХ ПРОБУДИО, ПРВО ШТО ЈЕ УГЛЕДАО БИЛА ЈЕ СТРЕЛА С ЦРВЕНИМ ПЕРОМ И ПЛАВОМ ТРАКОМ. УПЛАШЕН И БЕСАН ИЗГАЗИО ЈУ ЈЕ НОГАМА...

ОВА РЕКА УЛИВА СЕ У МОРЕ... ТАМО МОРА ДА ПОСТОЈИ НЕКИ ЧАМАЦ...
АЛИ НИ ЊЕГОВ СТРАХ НИЈЕ МОГАО ДА УБРЗА КОРАК УМОРНОГ КОЊА...

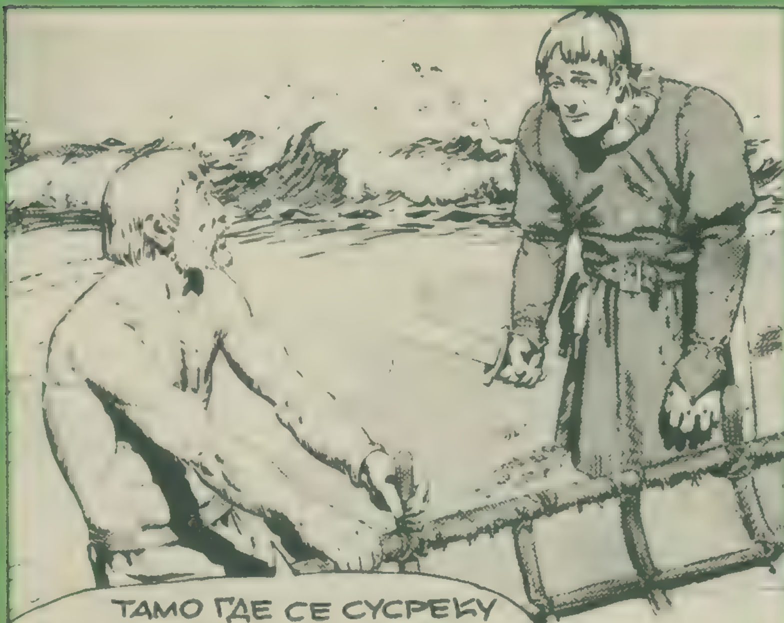

СА ВРХА БРДА АРН ЈЕ ПОСМАТРАО СВЕТЛУЦАЊЕ МОРА. КРАЈ САМОГ УШЋА РЕКЕ У МОРЕ НАЛАЗИО СЕ ЧАМАЦ. РАДАХ ЈЕ ОЧИГЛЕДНО ИШАО ПРЕМА ЊЕМУ.

АРН ЈЕ ЗАБОРАВИО СВОЈЕ ПРАТИОЦЕ. ПОДСТАКНУО ЈЕ КОЊА И...

ОДГУРАЈ ЧАМАЦ У ВОДУ И ПРЕВЕЗИ МЕ НА ДРУГУ СТРАНУ... БРЗО!

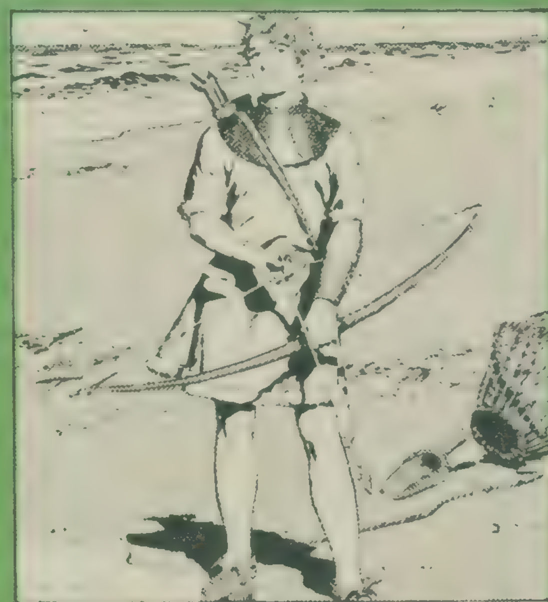

АРН ЈЕ ПРАТИО ПОГЛЕДОМ БЕГУНЦА. ЗАУСТАВИО ЈЕ КОЊА НА ИЗВЕСНОЈ УДАЉЕНОСТИ АЛИ ЈЕ ИПАК МОГАО ДА ЧУЈЕ РАЗГОВОР...

НЕ МОЖЕМО ПРЕКО РЕКЕ, СИРЕ! ОДНЕЛА БИ НАС БУЈИЦА!
ЧУО СИ ШТА САМ ТИ РЕКАО, СТАРИ!

ТАМО ГДЕ СЕ СУСРЕЋУ РЕЧНА МАТИЦА И МОРСКА ПЛИМА КОЈА НАИЛАЗИ... СМРТ ЈЕ СИГУРНА!

У СЛЕПОМ БЕСУ РАДАХ ЈЕ УДАРИО СТАРОГ РИБАРА СВОЈИМ КРАТКИМ МАЧЕМ И ЗДРАВОМ РУКОМ ПОРИНУО ЧАМАЦ. МАТИЦА ГА ЈЕ ЗАХВАТИЛА И ПОНЕЛА...

КРХКИ РИБАРСКИ ЧАМАЦ НИЈЕ МОГАО ДА ОДОЛИ СУДАРУ ДВЕ СТИХИЈЕ. РАДАХОВ ПОСЛЕДЊИ ПОГЛЕД БИО ЈЕ УПУЋЕН ДЕЧАКУ НА ОБАЛИ...

АРН ЈЕ СТАЈАО СВЕ ДОК ЧАМАЦ И РАДАХ НИСУ НЕСТАЛИ У ВОДИ...

РАДАХ ЈЕ МРТАВ И СЕ-
ВЕРНИ ВЕЛС СПАСЕН
ЈЕ СУРОВЕ БОРБЕ ЗА
ПРЕСТО. АЛИ, АРН
НИЈЕ РАДОСТАН. У ОВОМ
ТРЕНУТКУ МАЛИ ВИТЕЗ
ЖЕЛИ САМО ДА БУДЕ
КРАЈ СВОЈЕ МАЈКЕ...

СА ЈЕДНЕ УЗВИШИЦЕ ПРИНЦ
ВАЛИЈАНТ ПОСМАТРА СВОГ СИ-
НА. ОТКАД ЈЕ ПОТЕРА ЗА РА-
ДАХОМ ПОЧЕЛА ОН ЈЕ СТАЛ-
НО БИО У БЛИЗИНИ СИНА, СА-
МО СКРИВЕН.

МОЈ МАЛИ АРН ПОСТАО ЈЕ ПРАВИ ВИТЕЗ! МОЈА ПО-МОЋ МУ НИЈЕ БИЛА ПОТРЕБНА!

ТВОЈ ОТАЦ ЈЕ ИМАО ТО-ЛИКО ГОДИНА КОЛИКО ТИ САД КАД ЈЕ ДОШАО НА МОЈ ДВОР У КАМЕЛОТУ!
КАО ПРАВИ РАТНИК АРН ЈЕ О СВОЈОЈ
МИСИЈИ ПОДНЕО РАПОРТ
КРАЉУ АРТУРУ...

СА ЈЕДНОГ БРЕГА ДВА МАЛА ПРИЈАТЕЉА
ПОСМАТРАЛА СУ ПОВРАТАК КРАЉА АРТУРА У
КАМЕЛОТ. ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ И АРН ОСТАЛИ
СУ ДА СРЕДЕ ЈОШ НЕКЕ ПОСЛОВЕ НА КАДО-
ВОВОМ ДВОРУ...

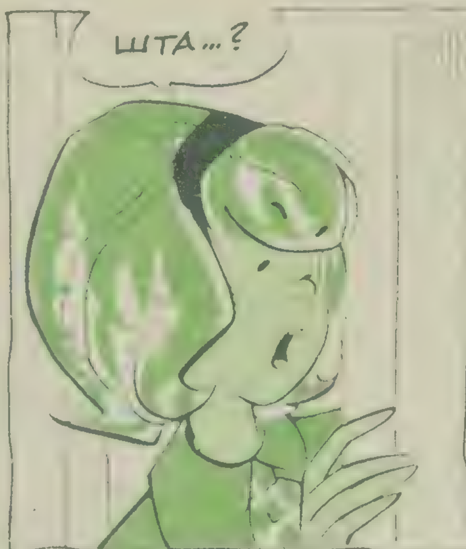

ЈЕР, КРАЉ АРТУР ЈЕ СМАТ-
РАО ДА ЋЕ ПРИЈАТЕЉСТВО
ДВА ДЕЧАКА БИТИ НАЈЈАЧА
СПОНА ИЗМЕЂУ
ДВА ДВОРА...

БИЛА ЈЕ ВЕЋ ПОЗНА ЈЕСЕН КАДА СУ ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ
И АРН КРЕНУЛИ СВОЈОЈ КУЋИ. УСЕВИ И ПЛОДОВИ ВЕЋ
СУ УНЕТИ У АМБАРЕ И ТО ЈЕ ТРЕБАЛО ПРОСЛАВИТИ
ВЕЛИКОМ ГОЗБОМ И ВИТЕШ-
КИМ ТУРНИРОМ.
КРАЈ

Денис:
најсрећнија девојка

ТВОЈА СОБА ЈЕ **ТАМО**!
ЗНАМ! АЛ' ЈЕ КУПАТИЛО **ОВАМО**!

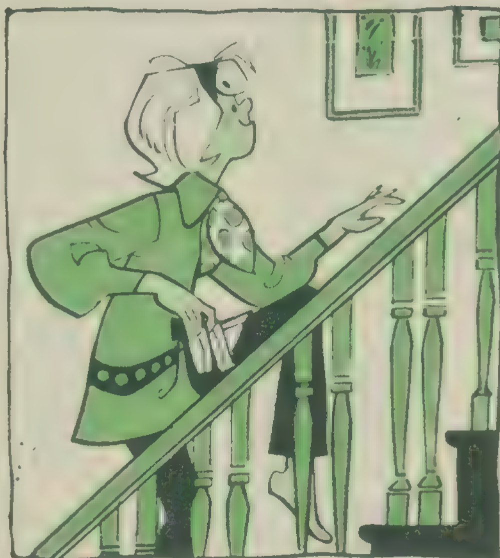

ОТКЉУЧАЈ ВРАТА, ДЕНИСЕ!
ТРАС!
КЛИК!

У РЕДУ... ОНДА ТЕ ОСТАВЉАМ И ОДЛАЗИМ СВОЈОЈ **КУЋИ**!

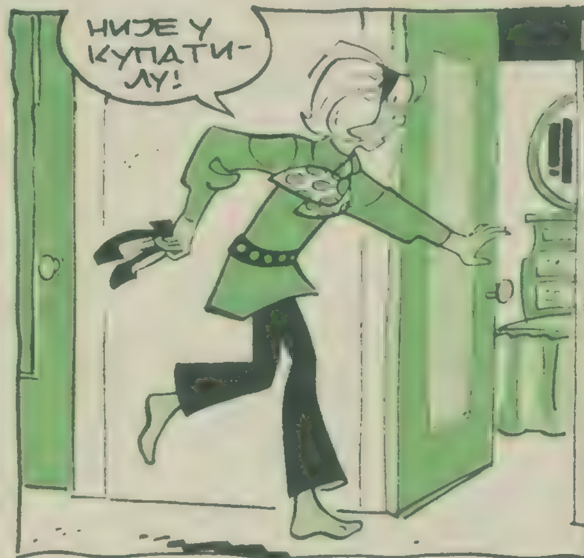

ЧУЈЕШ ЛИ КАКО СИЛАЗИМ НИЗ СТЕПЕНИЦЕ?

ЗБОГОМ... ЗАЛУПИЛА САМ УЛАЗНА ВРАТА!
ТРАС

НАДМУДРИЋУ ЈА ТОГ БАЛАВЦА!

ШТА...? ГДЕ ЈЕ?

НИЈЕ У КУПАТИЛУ!

А НЕМА ГА НИ ОВДЕ!

ПА... **НАЈМАЊЕ** САМ ОЧЕКИВАЛА ДА ЋУ ГА ТУ НАЋИ!

ПАЗИ НА МОЈУ **ЗМИЈУ**!
ИИИИ! ГДЕ ЈЕ?

ИСПОД ОВЕ КОМОДЕ!
УРАДИ НЕШТО С ЊОМ... СТРПАЈ ЈЕ У НЕКУ КУТИЈУ!

САД ЋУ... САМО ТИ ТУ ОСТАНИ!
НЕЋЕШ МЕ ВАЉДА ОСТАВИТИ САМУ... ОВАКО НА СТОЛИЦИ!

ДЕНИСЕ! ВРАТИ СЕ... МОЛИМ ТЕ!

ДА ВИДИМО... ГДЕ САМ ОНО СТАО?

АХА... ДА ДОВРШИМ ЛИМУНАДУ!
ЛИМУНАДА

КЛО-КЛО!

ЈУ-ХУ-У! ВРАТИЛИ СМО СЕ!
ОХ! СТИГЛИ СУ МАМА И ТАТА!

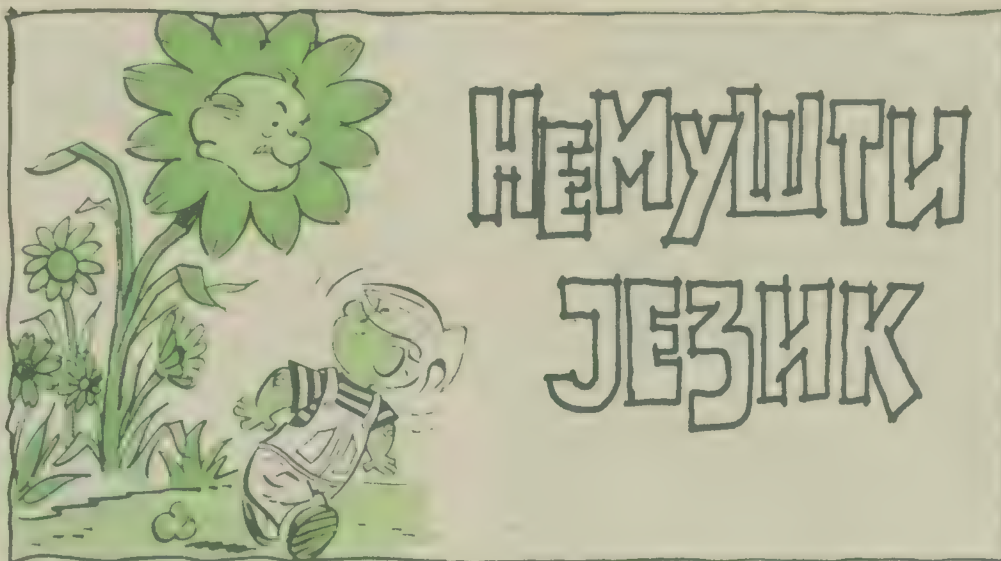

НАЈЗАД! А САД, МОЛИМ ТЕ, СКЛОНИ ТУ ЗМИЈУ!
АЛА СИ ТИ СТРАШЉИВИЦА!

ПА ЗМИЈА ЈЕ ОД ГУМЕ!
ОД ГУМЕ? ПА ЗАШТО...

КО ЈЕ НАПРАВИО ОНАЈ КРШ У КУХИЊИ?
МОЖДА САМ ЈА ИСПУСТИО МАЛО СЛАДОЛЕДА И ПРОСУО...
ЗАР СЛАДОЛЕД ПРЕД СПАВАЊЕ, БЕТИ?

ЖАО МИ ЈЕ ШТО ТО МОРАМ ДА ВАМ КАЖЕМ АЛИ ОВО ЈЕ ПОСЛЕДЊИ ПУТ ШТО ВАМ ПОВЕРАВАМО ДЕНИСА!
И ЈА ЋУ ВАМА НЕШТО РЕЋИ...

ТОМ СВОЈОМ ОДЛУКОМ УЧИНИЛИ СТЕ МЕ НАЈСРЕЋНИЈОМ ДЕВОЈКОМ У ГРАДУ!
КРАЈ

НЕМУШТИ ЈЕЗИК

ПРОЛЕЋЕ ЈЕ, ПРОЛЕЋЕ, РАДУЈЕ СЕ ЦЕО СВЕТ, КУД ПОГЛЕДАШ СУНЦЕ СИЈА...

ШТА ТИ БИ ОДЈЕДНОМ?

ДОБРО ЈУТРО, СУНЦЕ МОЈЕ!
СМЕШИШ СЕ ЈОШ ПРЕ ПРВЕ ШОЉИЦЕ КАФЕ!

ДА НИСИ БОЛЕСТАН, ЏОРЏЕ?
ОСЕЋАМ СЕ **ИЗВРСНО...** ВЕДАР САМ К'О ОВАЈ ПРОЛЕЋНИ ДАН! И ГЛАДАН САМ К'О ДА САМ ЦЕО ДАН ОРАО!

АЛИ, ЏОРЏЕ! СИНОЋ СИ СЕ ЖАЛИО КАКО СИ СЕ **ПРЕЈЕО...**

ТО ЈЕ БИЛО СИНОЋ! СВЕ СУВИШНЕ КАЛОРИЈЕ УТРОШИЋУ ДАНАС РАДЕЋИ У **БАШТИ!**
МОР'О БИ ДА РАДИШ БАР **НЕДЕЉУ ДАНА** ДА БИ ИХ **СВЕ** УТРОШИО!

КАСНИЈЕ...
СЈАЈАН ДОРУЧАК, МАРТА! ПРОСТО ДА СЕ ЧОВЕК РАДУЈЕ ШТО ЈЕ ЖИВ!
ЈЕСИ Л' ТИ **СИГУРАН** ДА СИ ЗДРАВ?

ЗДРАВ, ОРАН И ЧИО К'О МЛАДИЋ! ПА ПРОЛЕЋЕ ЈЕ, МАРТА!

БУДИТЕ ПОЗДРАВЉЕНЕ, ЛЕПЕ МОЈЕ ЗЕЛЕНКАДИЦЕ!

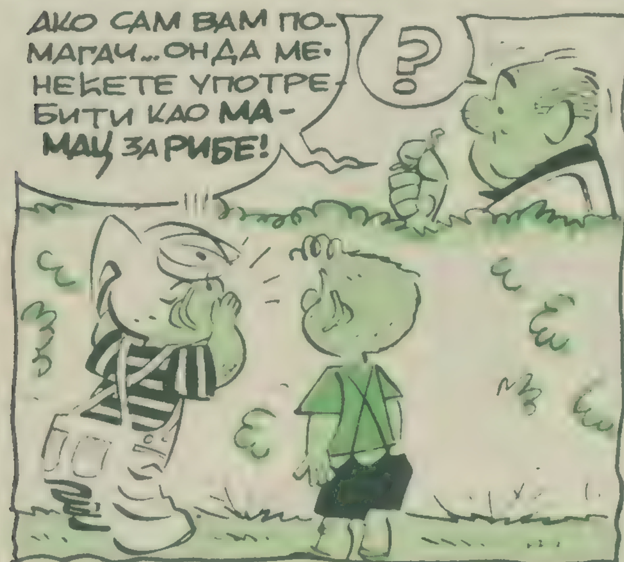

ТРАМ-ТРАЛА-ЛА

ЗДРАВО И ТЕБИ, МАЛИ МОЈ ПОМАГАЧУ!
?
?

ТИ ПРЕВРЋЕШ ЗЕМЉУ, ПУШТАШ ВАЗДУХ УЊУ!
МОРА ДА ЧИКА ЏОРЏ ИМА ДРУШТВО!
АХА...

САМО ТИ НАСТАВИ ДА КОПАШ СВОЈЕ ТУНЕЛЧИЋЕ... МОЈЕ БИЉЧИЦЕ ЋЕ ОНДА БОЉЕ ДА РАСТУ!

ЧИКА ЏОРЏ РАЗГОВАРА С ГЛИСТАМА!
АХА! МОРА ДА СЕ ОСЕЋА СТРАШНО УСАМЉЕН!

ШТЕТА ШТО ГЛИСТЕ НЕ МОГУ ДА МУ ОДГОВОРЕ!
А ЗАШТО НЕ БИ МОГЛЕ?

АКО САМ ВАМ ПОМАГАЧ... ОНДА МЕ НЕЋЕТЕ УПОТРЕБИТИ КАО МАМАЦ ЗА РИБЕ!
?

МОЛИМ ВАС НЕМОЈТЕ МЕ СТАВЉАТИ НА УДИЦУ!
ГЛИСТА КОЈА ГОВОРИ?!

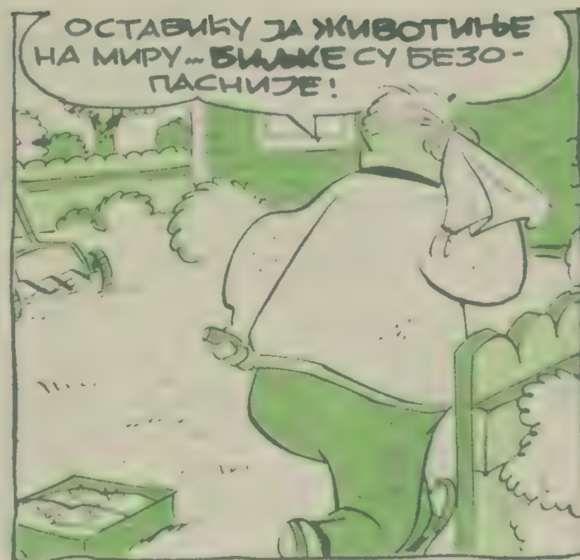
ГЛУПОСТИ! САМО МИ СЕ ПРИЧИНИЛО! МОЖДА САМ СЕ ИПАК ЈУТРОС ПРЕЈЕО!

УУПС! ПУЖ! ОПРОСТИ, ПРИЈАТЕЉУ!

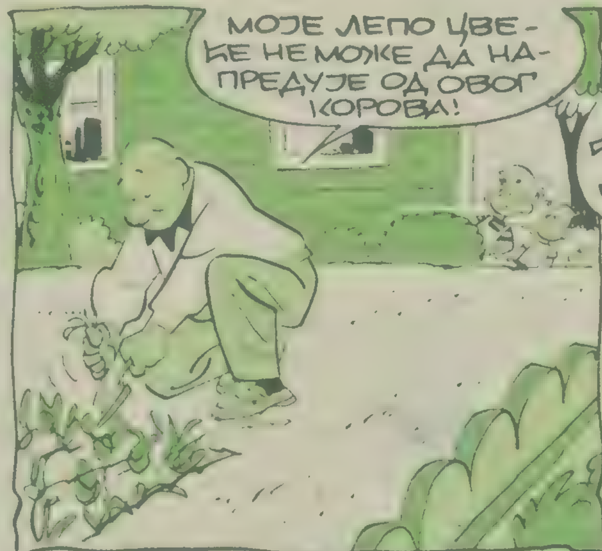
КРРЦ!
23

ААХ!
АЈООЈ!

НЕБЕСА! МОРА ДА ЈА ИПАК ИМАМ ДАР ДА РАЗУМЕМ ЖИВОТИЊЕ... А ТО НИСАМ НИ СЛУТИО! КАЖУ ДА СЕ ТО ЗОВЕ НЕМУШТИ ЈЕЗИК!

ОСТАВИЋУ ЈА ЖИВОТИЊЕ НА МИРУ... БИЉКЕ СУ БЕЗОПАСНИЈЕ!

МОЈЕ ЛЕПО ЦВЕЋЕ НЕ МОЖЕ ДА НАПРЕДУЈЕ ОД ОВОГ КОРОВА!

ЈАООЈ!
ШТАА?

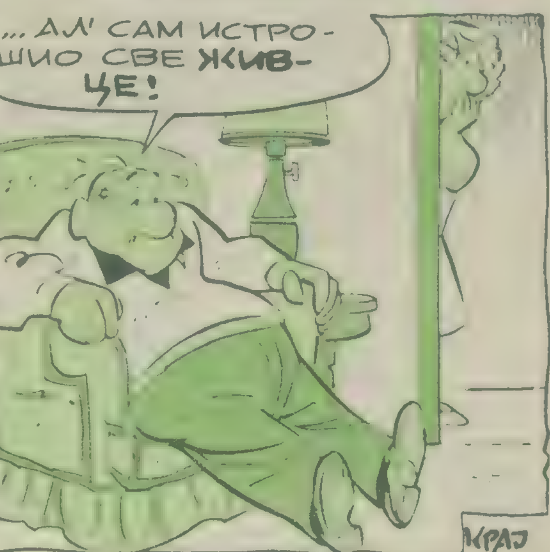

ЧУЈ... НЕМАМ ЈА НИШТА ПРОТИВ ТЕБЕ... АЛ' ОД ТЕБЕ ЦВЕЋЕ НЕ МОЖЕ ДА РАСТЕ!

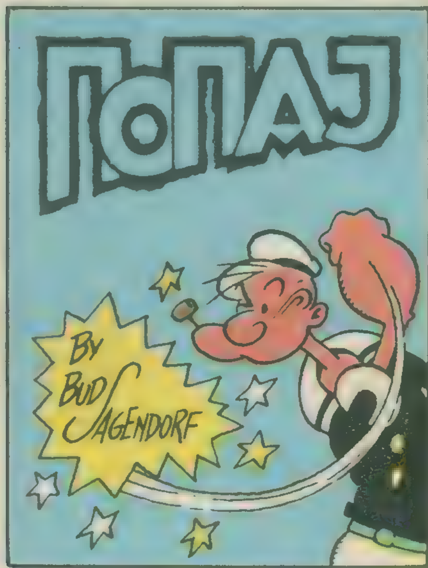

ЦВЕЋЕ? СВЕ БИЉКЕ СУ ЖИВЕ... ЧАК И КОРОВ!
ТАКО ЈЕ...

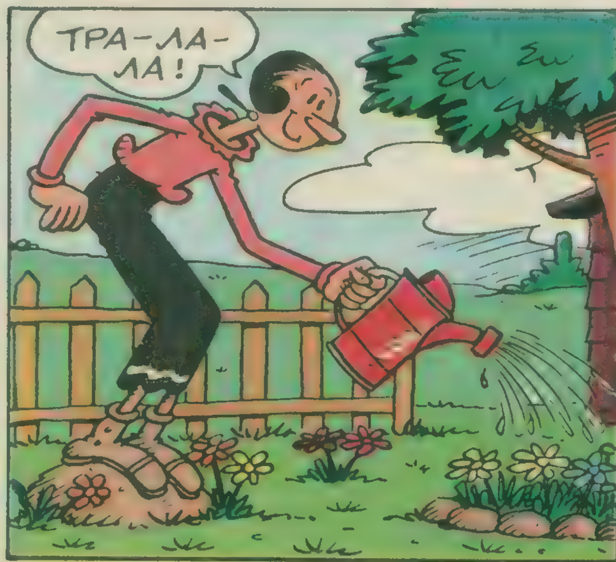

УПОМООЋ!

ИЗГЛЕДА ДА ЧИКА ЏОРЏУ НИЈЕ ВИШЕ УСАМЉЕН, А?
ИЗГЛЕДА?

ПА, ЏОРЏЕ... ЗА ОВАКО КРАТКО ВРЕМЕ НИСИ МОГАО ИСТРОШИТИ СВЕ СУВИШНЕ КАЛОРИЈЕ!
И НИСАМ...

... АЛ' САМ ИСТРОШИО СВЕ ЖИВЦЕ!
КРАЈ

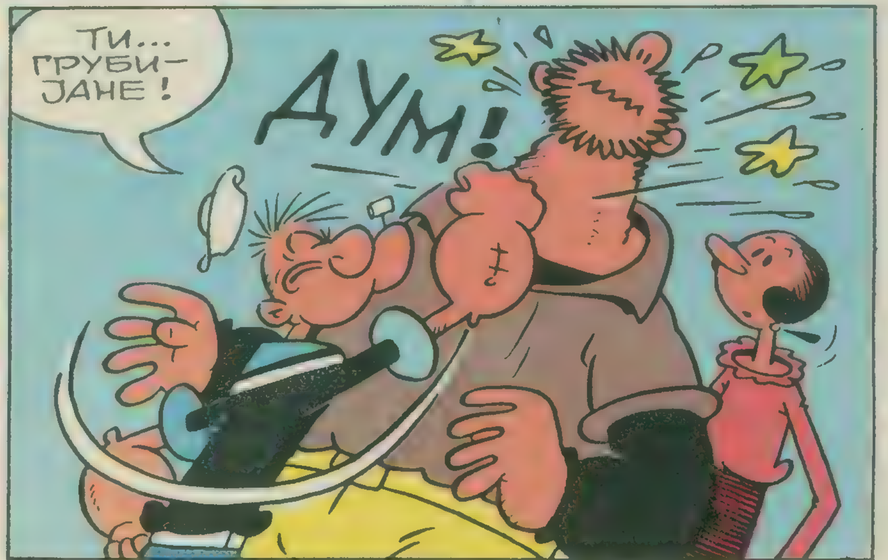

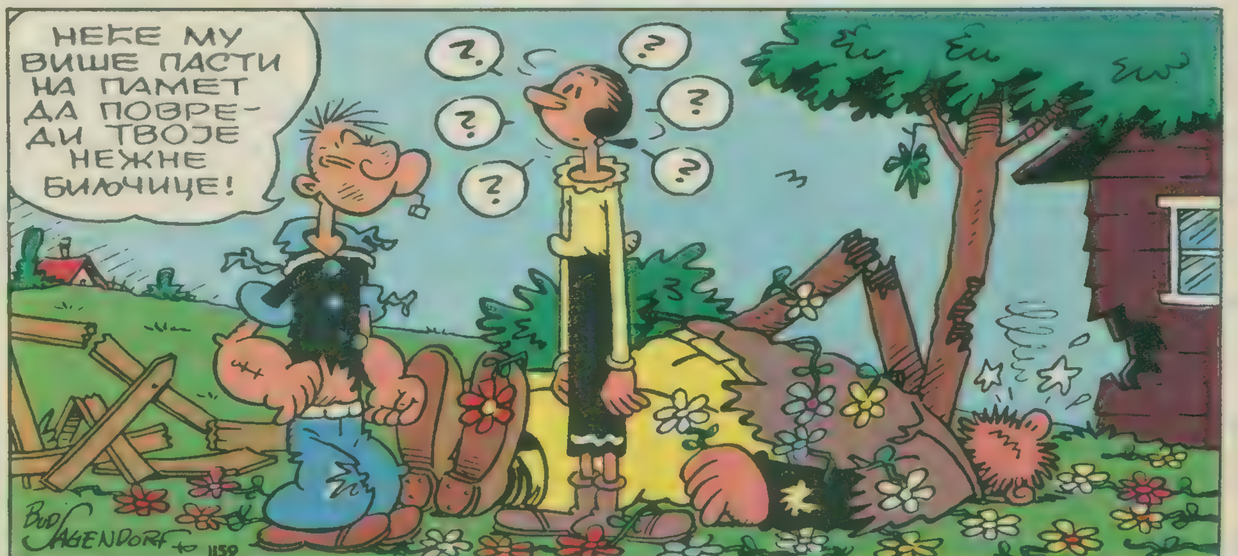

ДУМ!
ТРАС
КРРР!

ТРЕЋУ ПОЈЕДИНАЧНУ НАГРАДУ, ДОБИЛИ СУ СЛЕДЕЋИ БРОЈЕВИ:

452	2076	3095	3310
2979	21	3540	36
3406	2228	1780	2954
3444	2310	2162	2131
4420	2063	2935	3468
2062	2124	2125	2126
3427	5276	1619	1820
5050	5041	1094	1164
2811	811	716	4224
4380	2011	2050	3137
1548	4228	1345	4726
2797	2675	2795	2374
2373	200	4929	1674
1262	1261	3580	1656
3898	3899	2166	1329
3994	746	1032	1176
1622	361	1184	4437
4436	2353	4370	53
1946	1318	1388	3393
1012	1664	1722	2015
2996	1617	2818	4201
1895	3119	661	3799
60	2065	4865	4782
652	516	4075	1339
4846	1040	4367	2284
1194	2292	1195	1153
1154	4131	2293	5095
592	5094	1532	3175
3700	3701	1317	771
3013	3014	3015	450
4952	335	314	4933
2591	197	2341	3140
1662	2107	3385	4569
3461	4935	2338	3533
3619	96	4936	1755
192	2821	617	3938
3707	616	615	614
613	4701	4517	1659
3706	4717	3243	4262
4329	505	4739	2252
4244	1817	572	3843
3844	3845	3846	4431
3645	2556	4178	1729
4899	4102	1746	2281
552	1608	521	175
2623	3526	4853	4852
1584	3920	4266	1948
4115	4029	3280	2833
3276	684	5341	275

1560	4125	4546	2240
668	289	1376	2197
1923	4612	4797	1974
2455	990	2286	3362
574	2323	35	196
3342	2496	3876	2779
2114	1792	3235	2773
1590	157	4897	1257
1416	995	2138	5342
4077	5096	2208	2870
3201	1137	3064	3440
3221	4557	3184	4965
303	3894	2563	559
2562	1732	5001	223
2449	3747	4722	4753
4640	4895	4892	1399
4866	4506	5072	1577
348	1563	2944	4025
1453	1487	3716	1874
4055	5340	2211	1476
2813	72	2727	5136
1956	2908	95	1486
5230	4991	934	4313
4130	4322	3900	4196
3423	5249	3178	4645
4301	2528	2303	1178
1080	753	530	3987
2459	4560	331	4302
3172	3338	2847	2867
4576	5116	5194	2441
31	453	2162	2193
1838	2940	421	1998
4876	2662	1810	2778
3100	2254	4993	4947
3505	1208	2223	949
4975	956	4476	914
3314	4166	483	75
1872	413	3409	5237
4720	2143	4808	1670
3753	3497	269	501
502	5311	339	4171
4697	1844	1903	2320
1689	1139	2382	754
1099	2693	2486	1334
1247	729	4440	4284
4703	4704	3044	3762
404	3228	887	978
1346	1774	4778	3429
4633	5359	3779	2554

5146	3513	2308	3419
383	5135	1415	454
46	1156	71	5114
3214	4247	1911	494
262	263	3855	4804
5260	5222	1886	682
1475	4285	5318	2869
1322	368	1226	4529
3769	4085	4016	403
2174	3412	1171	458
2505	265	4013	3032
2576	65	589	2828
4307	4392	120	442
3896	333	1804	4096
648	5023	3411	2038
1183	1150	2967	3895
2631	1124	79	5065
1361	4710	2612	3889
2784	3605	2404	2614
4579	2679	2546	3288
2839	4673	4340	3683
3989	5138	3969	3608
4219	1384	2043	485
4153	1401	4573	2796
608	4856	2347	2703
4838	4269	4159	11
578	2890	1336	5323
4605	2215	1964	2900
3355	1690	84	4966
2733	4005	1700	4531
182	1331	4824	3838
940	3650	3188	4509
2485	1650	4059	2184
4335	2429	1543	1529
2014	3776	714	172
2073	543	3500	1676
2070	1557	4705	2340
2635	5005	1070	1412
1461	4074	2251	2267
4312	4875	996	5006
2790	4544	2855	2854
2860	4191	1576	4878
4749	4817	1606	1793
2644	3870	24	3947
1440	3026	246	3023
2035	1504	569	2863
3963	3868	4541	3869
2213	3448	1951	210
3460	3867	3293	3325
2719	5356	4545	2932
2369	347	5025	435
3801	3863	1972	3073
1239	1113	4107	189

4959	876	2701	1243
3676	3027	127	4801
3512	4998	1277	0589
2330	735	4470	2403
4930	50	2207	2137
1119	512	4660	2659
1120	3503	4356	5159
2626	5079	4089	493
884	1405	422	2116
4088	3208	1987	1999
3279	4864	1826	2524
2324	254	2181	4818
2262	4018	1966	1204
379	2012	2993	2221
2037	3866	857	2429
4058	1396	4713	1626
5070	2346	343	3353
2931	3857	3195	1648
2541	1644	5125	396
2729	2092	1471	3196
76	232	894	3944
4988	4243	4454	2384
4365	2379	3479	1936
4041	2432	4238	2064
5490	5214	4681	4539
5189	2698	5294	

ИЗВЛАЧЕЊЕ II ПОЈЕДИНАЧНЕ НАГРАДЕ (СЛАТКИ ПАКЕТ „ПИОНИРА“)

4599	5234	756	4027
1489	2743	1523	2241
2266	5238	567	930
5054	3978	3101	1421
1879	1880	1935	2009
2424	4553	2655	4353
4004	4954	487	984
3822	2943	3890	3516
5303	893	2398	2399
2397	2186	4798	5306
1491	1952	3692	3162
3472	5248	5247	241
3738	5246	242	4632
5173	3871	240	1249
1216	1931	4884	4883
2912	3858	2437	2913
2122	1335	449	2564
2307	1878	2349	2302
2317	5244	2316	1200
4637	2305	708	2596
2608	2522	724	3528
747	3296	1061	4156
4759	792	3573	5064
4492	1330	1542	4957
4524	2187	1803	4398
386	3054	4688	2992
1839	3765	148	4711
5126	4813	3191	2544
4427	4100	3394	3735
2093	2362	2167	920
4337	2146	2253	4521
3613	761	39	4932
903	3204	2803	4222
2862	998	999	27
4793	3217	26	2637
3033	2876	4252	3785
3211	177	522	5343
5153	5164	1437	1558
2314	937	2004	3743
1060	2268	1172	4600
499	5179	5180	181
777	807	1673	5200
925	4772	947	114
5112	3231	5111	3927
2332	2711	165	2085
2348	2866	2853	3133
2206	4112	1583	1598
1389	1135	4053	2636
4623	2175	4821	3166
4208	781	2607	3418
1166	1468	4540	387
2363	1321	4767	4155
4006	549	706	3270
4967	1333	4299	731
3732	4288	4090	5265
99	1057	1069	1369
291	520	1256	3977
4246	5344	2350	851
5228	2079	2170	345
1779	4559	1699	3741
5332	1679	3565	376
4360	5208	3131	1133
958	2271	3034	2248
669	3062	1293	428
1381	561	3549	4563
164	3651	109	5330
1457	3551	1054	5011
300	259	1715	4300
4180	2961	4734	1103
2754	1996	4592	142
2565	1474	2950	2976
4193	1868	2519	3018
1352	4968	1123	5093
1432	1398	2163	2848
4051	5132	2515	3376

ИЗВЛАЧЕЊЕ I ПОЈЕДИНАЧНЕ НАГРАДЕ, ЧЕТВОРОДНЕВНЕ ЕКСКУРЗИЈЕ НА ЂЕРДАП

220	3962	802	465
4484	770	2968	1096
4566	910	1408	3042
1521	2613	4937	4881
1359	2668	1283	5291
1857	3135	2898	2825
5290	3805	2278	1641
205	887	3640	295
600	1847	3374	4839
4463	2930	1136	3365
1229	2879	4296	3081
2326	5010	3488	4304
839	3292	2093	2339
5033	1447	4934	2986
1481	725	3445	1927
2247	3116	041	4355
3583	4606	2463	372
3	3120	15	1188
5232	3207	3330	1252
4983	2871	1608	1018
545	517	1090	5227
358	1505	4135	4757
2462	915	5313	2732
2071	4343	2080	4082
1658	2956	490	3746
528	5024	2726	421
1446	1986	3245	2567
2476	698	3576	3970
1672	2720	1520	1519
1518	5032	5170	2812
1720	4534	2327	5220
417	5147	4461	3739
204	3994	3286	4643
4010	1458	4764	4150
1273	6334	3253	3554
4311	896	37	4733
1615	4502	4449	2593
3537	2408	3315	2001
1786	2638	304	5217
4374	3031	2007	2502
1193	2794	3193	3476
1407	1553	4475	4348
1888	690	359	4179
2321	693	2785	1391
774	4530	3329	2654
2008	3775	4632	4144
4577	1162	4293	3303
4413	3357	4176	4117
3532	791	3787	309
2891	2761	3428	4233
715	534	3501	3703
1815	193	5339	904
4986	3917	5057	3282
2527	4362	1983	3897
2906	4174	4236	4649
1077	977	1536	1809
1938	2209	4627	56
2104	2016	2401	4124
3155	168	749	3148
4518	711	13	3774
2606	2819	3299	671
4342	3937	3493	4675
639	1049	5197	3453
4439	2896	2161	2840
3665	799	1516	1279
1821	4407	3161	568
1258	1360	4786	2329
3881	3968	4815	3763
4491	2344	2345	2351
5245	2059	1930	4751
508	1525	4057	2165
3631	2072	2299	3049
2169	1568	2569	1270
2433	3901	91	2730
654	3032	425	2017
2617	411	2920	467
4157	1777	3208	2101
4217	2776	1685	5009
1775	1021	1618	4799
4727	1444	4433	3419
4505	1792	4318	1621
3113	1588	3274	306
671	3387	3268	546
3815	3143	3787	1589
3724	390	470	1928
5235	446	3935	1552
1852	1007	4321	4698
1028	1985	4714	737

3170	4738	4298	2958
1855	3649	3842	5240
5239	1522	2970	1649
401	3294	3798	4729
4136	931	2990	1109
3800	3092	4693	1579
5283	2141	3332	2242
4927	374	3176	4069
4465	4375	320	2925
5193	98	3539	2336
3561	1138	3562	2005
1302	4602	4146	1429
1954	202	1733	4361
4940	2814	2029	1244
3960	1566	1975	3284
3236	111	3169	1414
2387	1472	2578	2501
618	340	4184	2091
1751	4065	4918	1083
2627	653	4	4033
3388	1503	1400	1971
2171	1069	3130	4922
4921	4920	5131	145
4598	4597	4415	4607
2628	1319	2716	2484
584	2483	3371	4631
4035	1891	161	5364
1220	1721	2123	2806
4399	2002	3312	1912
4556	4624	1706	5139
16	889	424	4550
1420	562	1456	3550
2291	2951	5028	3793
3389	3382	105	730
496	2439	3069	1668
3635	808	1181	2566
1989	5275	651	3306
349	3713	3945	2678
1395	1348	3008	2686
1454	1234	2801	3521
5262	4976	750	1892
2159	3424	5068	3781
966	3369	3574	102
3417	673	2806	4898
3818	388	4629	2418
3180	4330	311	2962
1822	150	2512	3432
1011	535	2786	4580
2787	5177	1919	582
773	1278	1623	3350
4213	3145	4122	4654
2224	4958	3358	918
1719	4532	2295	1073
112	4972	1596	745
393	1086	544	1213
5270	1831	3316	3248
4200	4854	3812	1448
4513	1003	1962	1383
4661	507	1666	880
3267	3121	2069	3567
5044	2775	448	1535
3823	113	5287	1230
1129	2261	4268	222
2895	3883	3085	786
3347	1663	1546	3862
4663	3547	4896	5080
744	4743	3761	156
237	4481	5327	4591
160	2938	1207	3976
2975	1702	906	3381
355	1275	5242	3053
1657	1982	4212	3413
1132	5085	1713	3173
2788	4231	4109	892
456	209	5321	2584
3113	4504	2909	4618
4295	3072	4802	183
4113	3006	803	541
2450	1842	4644	3507
3375	1549	5221	2988
3083	5119	257	3142
4787	4665	4468	1005
1013	231	1006	2836
3803	991	1460	1686
2288	497	4382	4847
1856	2448	1418	399
1267	3758	1433	3469
4026	4662	2722	2830
1488	1694	720	3478

I награду, библиотеку, у вредности од 10.000 НД. добија: Дом средњих стручних школа „Јелица Миловановић“ из Београда.

II награду, по телевизор у црно-белој техници, добили су: Дом средњих стручних школа „Јелица Миловановић“ из Београда, и Основна школа „Нада Поповић“ из Крушевца.

III награду, библиотеку у вредности од 1.000 НД.. добили су: 4 библиотеке од 1.000 НД. Дом средњих стручних школа „Јелица Миловановић“ из Београда,

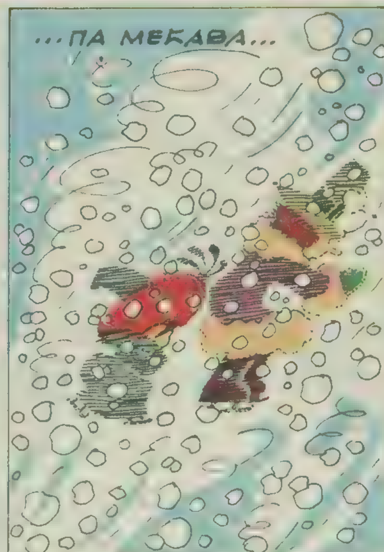
и 2 библиотеке у вредности од по 1.000 НД. Основна школа „Нада Поповић“ из Крушевца

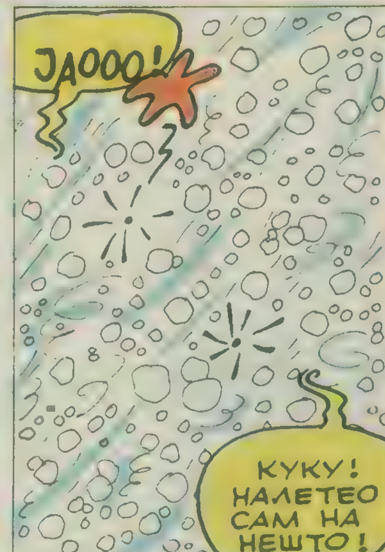
III награда, која је додељена Дому стручних средњих школа „Јелица Миловановић“ из Београда, је последица 616 учесника из овог дома, из чега је произашло све напред одлучено. Основна школа „Нада Поповић“ остварила је право на III награду по основу 236 учесника.

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

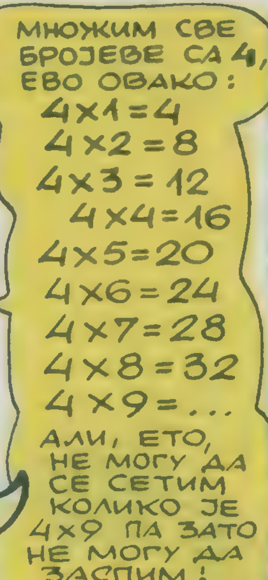

Ч. БАКЕНХОВЕН | В. ЛИКАР

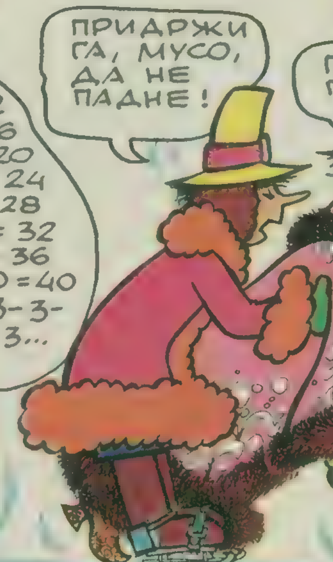

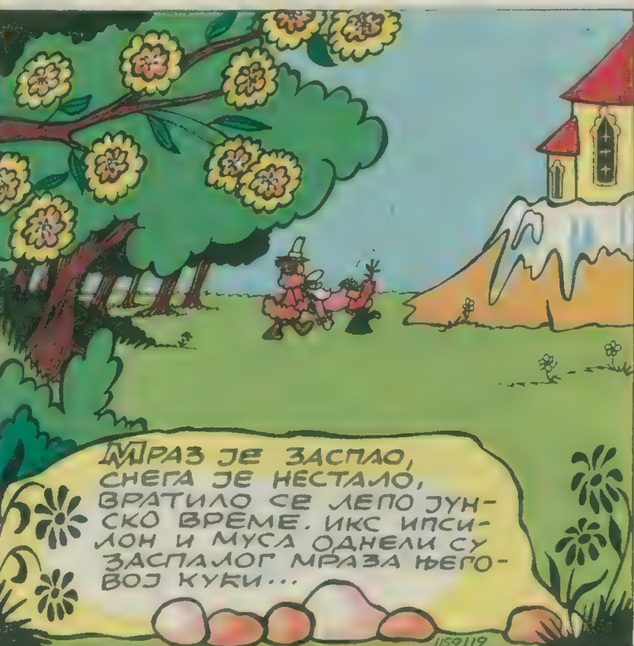

Принц Валијант

Већ пуних 37 година Хал Фостер црта авантуре витезова Округлог стола! Данас доживљаје краља Артура, принца Валијанта, сер Гавена, чаробњака Мерлина, објављује преко двеста листова на четрнаест језика!

Све до своје двадесете године Харолд — Хал Фостер био је обичан трапер. Лутао је снежним пространствима Канаде, пловио планинским језерима, пробијао се кроз густе прашуме, ловио даброве, поларне лисице и зечеве и живео продајући њихова крзна. И кад се његова породица преселила из Халифакса у Новој Шкотској на запад у Винипег, младић је сваког лета кретао на дугачка путовања. У индијанском каноу пробијао се кроз дивљине Мантиобе и Онтарија откривајући пределе који нису били убележени ни у једној географској крати.

Али, то није било изгубљено време. Да овај немирни момак није толико волео и познавао природу, чнтаоци широм света можда никада не би уживали у оним изванредним пејзажима који су увек позадина слика у стриповима и авантурама Принца Валијанта.

Само једном, и то на крат ко време, Хал је прекинуо своја истраживања — да би се оженио. Међутим, већ следећег лета, 1918. Хал поново креће у кануу језером Онтарио. Неће проћи дуго а Фостер ће и своје синове, чим буду мало порасли, почети да води редовно на та узбудљива путовања.

Ипак, овај слободан скитачки живот морао је бити прекинут. Време трапера је прошло. Фостер је морао да тражи ново занимање. Одлучио је да се посвети цртању.

ТАРЗАНОВ »ТАТА«

Извукао је све своје цртеже које је правио онако уз пут на својим путовањима по дубинама канадске земље, прикупио исечке из локалних новина у Винипегу и тако рећи без пребијене паре у џепу бициклом кренуо за Чикаго. Преко хиљаду и шест стотина километара није узалуд превалио. Успео је да се упише на академију за уметност. Али ни овде није имао мира. Непрекидно тражећи оно што му више одговара прелази да студира графику на Институту за уметност да би школовање завршио на Чикашкој академији за лепе уметности. Међутим, тек тада почињу невоље. После неколико неуспелих покушаја да се запосли у Винипегу, Хал прелази у Сједињене Државе. Настанио се у градићу Еванстон, у држави Илинонс, и ту се први пут окушао у стрипу.

Привукла га је најпре књига Едгара Рајса Бароуа о дечаку кога су одгајили мајмуни и почео је да ради на сценарију за стрип о Тарзану. Кад су стручњаци из агенције Јунајтед Фичерс Синдикејт видели Фостерове пробне радове, одмах су му понудили уговор. Фостер склапа споразум по коме је сваког дана морао да створи једну таблу Тразанових авантура у стрипу! Тако се 1929. појавила прва епизода „Тарзана међу мајмунима“. Иако није био професионални цртач стрипа, Фостер је својим чистим реалистичким цртежом убрзо освојио америчку публику, поготово омладину. У почетку су то биле више илустрације с потписима доле да би тек касније прерасле у прави стрипски цртеж са „балончићима“. Фостер је више од десет година писао и цртао Тразана али је касније, заокупљен новим идејама и личностима, препустио овог јунака цртачу Рек су Мексону.

После успеха с Тарзаном Фокса су почели да засипају понудама са свих страна. Али, он је оклевао. Није хтео да преузме цртање доживљаја већ постојећих јунака и карактера који су се појављивали у тадашњој америчкој дневној штампи. Желео је новог, свог јунака.

Тада се сетио једне старе историје коју је давно, давно прочитао, о добу кад је живео и ратовао храбри краљ Артур са својим верним витезовима округлог стола.

ЈУНАЦИ С МАНАМА

Пре но што се родио стрип о Принцу Валијанту Фостер је направио хиљаде и хиљаде забележака, прочитао преко 15 хиљада стрипова, проучио добро „Историју Брита“ велшког калуђера из XII века Галфрида од Монмута, витешке романе из средњег века, енглеске и француске, све легенде које су се могле наћи у европским књижевностима. Кад је сазнао све

…ЈАНТ - витез праведног мача

СИТНИЦЕ СУ ВАЖНЕ

Масовне сцене у стрипу Хала Фостера изгледају као у неком филмском суперспектаклу, он има изузетан смисао за епско приказивање, али у исто време брине за сваки детаљ, сваку ситницу која би догађају дала већу веродостојност. Фостер никад није жалио труда да превали огромне раздаљине само да би видео неки стари замак, копао је по прашњавим књигама не би ли пронашао детаљ каквог оружја које се одавно визови Округлог стола до најмањих детаља одговарају ше не употребљава. Опрема коју имају његови витеоној коју су носили ратници средњег века.

Седло је у средњем веку било дубоко да би јахач био што стабилнији при судару с противником.

Узенгије су разног облика и често украшене.

Мамузама је јахач управљао својим коњем кад би у јеку битке морао да испусти узде и прихвати се оружја.

што се могло наћи о најхрабријем владару староседелаца Британских острва који се храбро борио против најезде германских племена Англа и Саса, Фостер је сео и направио сценарио у коме је главна личност био један од витезова краља Артура — Принц Валијант.

Али, за разлику од песника и писца који су, наравно, много шта додали првобитној причи која никад није могла бити историјски доказана, Фостер је пошао другим путем. Док су они двор краља Артура претворили у средиште идеалне витешке културе, код Хала Фостера легендарни витезови из бајки постали су људи од крви и меса, са свим својим врлинама, манама и слабостима. На двору краља Артура, по стрипу, било је и интрига, и љубоморе, и љубавних авантура и других згода од којих није био пoштеђен ни сам Артур. Сер Гавен, такође један од главних јунака серије, храбар је и смео витез, али је и прилично лакомислен, упада из незгоде у незгоду и да није његовог младог пријатеља Валијанта, ко зна како би се из свег овог извукао.

ПОБЕДИТИ ЗЛО

Самог Принца Валијанта стрип прати од најранијег детињства. Он је син прогнаног краља Туле коју Фостер смешта на једном острву, далеко на северу Норвешке. Због тога вероватно Валијант тако често ратује с викинзима, непријатљима државе свог оца. Заједно с оцем дечак долази у Британију где почињу дечачки доживљаји малог Валијанта, његове младићке авантуре, он сазрева и кроз разна искушења челичи свој карактер. Тек после великих подвига њега примају међу витезове Округлог стола што значи да постаје борац за правду и заштитник нејаких и потлачених.

Своје витезове Фостер стално супротставља злу и неправди, пушта их да трпе поразе и муке, али на крају побеђују зле и мрачне силе и ослобађају угњетене. Зато авантуре Принца Валијанта и његових другова све до данас, кад их Фостер већ црта дрхтавом старачком руком, нису изгубили ништа од лепоте и зато их читаоци с несмањеним интересовањем изнова нестрпљиво очекују.

А. Д.

Дан BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

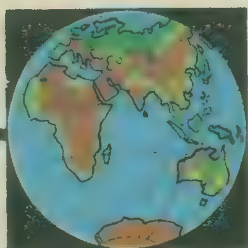

Идућег петка: **ДИКТОР НАПАДА!**

КРИТ

7 **НИСУ РАТОВАЛИ** — Крићани су били ведар народ са много смисла да себи улепшају живот. Нису знали за ратове и верске сукобе. Били су многобошци: главна је Богиња мајка, Велика богиња Земље, Змијска богиња, божанство бика и др. Светилишта су се обично налазила у пећинама. На глинени олтар жртвену животињу приносиле су свештенице. Све фигуре богова су мале. Од култних симбола најчешћи су двоглава секира — labrys — по којој је палата краља Миноса добила име лавиринт и свето дрво

8 **КУЋА ЗА МРТВЕ** — Становници Крита веома су поштовали мртве и прва брига породице била је да умрломе обезбеди што боље „вечно боравиште". Зато су у најстарија времена мртви сахрањивани у пећини

10 **БЕЗ БЛУЗЕ** Крићани су волели музику и игру. Од инструмената су им били познати лира, фрула и једна врста гајди. Иначе, мушкарци су од одеће носили само неку врсту прегаче која је била погодна за рад и гимнастичке вежбе. Једино су краљеви и великодостојници имали право да носе дуге плаштеве јарких боја и фине сандале украшене перлама. Жене су имале дугу сукњу и прслук који је груди остављао откривене

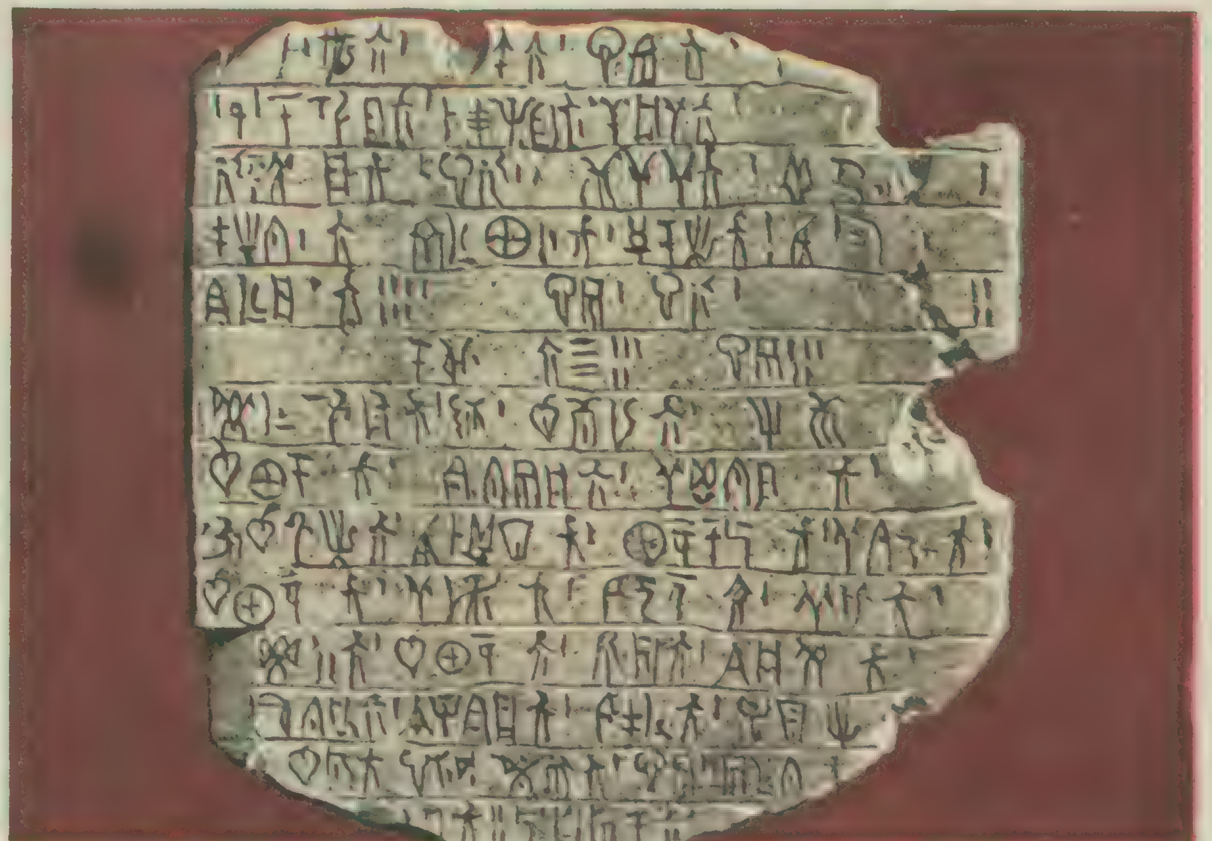
11 **БИКА НИСУ УБИЈАЛИ** — За Крићане се говорило да су били већи Спартанци и од самих становника Спарте. Омиљена спортска дисциплина била им је атлетика и њоме су се равноправно бавили мушкарци

Прва корида

тамо где су боравили и живи, а касније су закопавани испод пода у самој згради или недалеко од ње. Тек много доцније подизали су Крићани посебне гробнице, у почетку скромне, а затим велике, сличне правим кућама. Унутра су остављали свакојака јела.

9

ТАЈАНСТВЕНО ПИСМО — Међу критским споменицима пронађен је велик број глинених плочица исписаних знацима које научници ни до данас нису успели да одгонетну! Енглез Мајкл Вентрис поставио је 1953. хипотезу по којој је старокритски језик у ствари један стари грчки, претхомеровски дијалект. Ипак, још се ништа поуздано не зна ком народу Крићани припадају. Сигурно је само да су били у вези с Египтом и Блиским истоком одакле су узели многе елементе и пренели их на грчко копно — на Микену

и жене. Песничење се делило у три категорије: у најтежој борци су носили кациге и постављене рукавице, у средњој само кациге, а у најлакшој ни једно ни друго и били су им дозвољени ударци ногом. Осим спорта Крићани су знали и за кориду, али бика никад нису убијали

12

ЗЕМЉОТРЕС ИЛИ НЕПРИЈАТЕЉ? — До данас још није тачно утврђено како је и зашто око 1400. године пре наше ере пропала велика критска цивилизација. Једни научници претпостављају да је катастрофалан земљотрес, а они су чести у овом делу света, уништио градове Крита. Други мисле да су пре земљотреса, ово велико острво напали и уништили Ахајци, преци Грка. Пуних три стотине година опорављао се Крит, али никад више није достигао стару славу.

КРАЈ

Петком у Забавнику а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ХИТ страна

ИМЕ:	ЕНДИ СКОТ (ANDY SCOTT)	БРАЈЕН КОНЕЛИ (BRIAN CONNELLY)	СТИВ ПРИСТ (STEVE PRIEST)	МИК ТАКЕР (MICK TUCKER)
ПРАВО ИМЕ	ANDY SCOTT	BRIAN McMANUS	STEPHEN PRIEST	MICK TUCKER
РОЂЕН:	1951, Велс	1949, Шкотска	1950, Енглеска	1949, Енглеска
СВИРА:	гитара	пева	бас-гитара	удараљке
КАРИЈЕРА:	8 година	10 година	скоро 15 година	12 година

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ?

Ибрица Јусић, Владимира Назора 20, 41000 Загреб

Драган Лаковић, Таковска 2, 11000 Београд

Душан Јакшић, Отона Жупанчича 10, 11070 Нови Београд

Исмет Крцић, Првомајска 3, 11080 Земун

Радојка и Тине Живковић, Ламартинова 20, 11000 Београд

Џевад Ибрахимагић, Поп Ташкова 14, 11000 Београд

Лепа Лукић, Сарајевска 16, 11000 Београд

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

СУЗА

Текст и музика:
Срђан Марјановић
Изводи: аутор

Девојчица једна мала
сузу једну исплакала,
ником није хтела рећи
о тој сузи, тој несрећи.

Суза сјајна на длан кану
па и туга њена са њом крену,
у реку се онда слије
са њом она к мору иде.
А море је суза дом,
у срцу их чува свом,
све тајне се у њем крију,
све се сузе ту сакрију.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: СУЗА можете чути у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда 18. марта ове године од 20.00 до 22.00 часа!

ДИСКОГРАФИЈА свих албума енглеске групе »MAN«

REVELATION (PYE 1968)
TWO OUNCES OF PLASTIC WITH HOLE IN THE MIDDLE (DOWN — PYE 1969)
DO YOU LIKE IT HERE NOW (UA 1971)
MAN (LIBERTY 1970)
THE GREASY TRUCKERS PARTY ALBUM (UA 72)
LIVE AT PADGET ROOMS — PENART (UA 1972)
BE GOOD TO YOURSELF AT LEAST ONCE A DA (UA 1972)
PARTY AT THE PATI (UA 1973)
BACK INTO THE FUTURE (UA 1973)

ПРВА ЛП ПЛОЧА СРЂАНА МАРЈАНОВИЋА

Срђан Марјановић, победник и као композитор и као најбољи интерпретатор на фестивалу „Омладина 73“ који је већ снимио 3 сингл-плоче ових дана очекује излазак првог албума. Лонг-плеј плочу ће издати Продукција грамофонских плоча РТБ и на њој се налази девет композиција овог младог и познатог кантаутора. У снимању материјала Срђану су много помогли чланови популарне београдске „YU-групе“, док се на неким снимцима појављује и састав „Заједно“.

Албум се зове „Вау, вау“, а наслови композиција су: „Вау, вау“, „Суза“, „А куда сад“, „Кад бих смео, кад би хтела“, „Научи да пливаш“, „Ми би хтели“, „Деца јутра“ и „Блуз за усну хармонику“.

»ОМЛАДИНА 74« — У МАЈУ

„Омладина 74“, четрнаести по реду скуп најмлађих композитора и певача забавне и поп-музике, одржаће се као што смо већ објавили средином маја у Суботици. Специјални жири је између 733 приспеле композиције ода-

брао 32 најбоље од којих ће на финалној вечери једна бити проглашена за победничку. За сада није утврђена тачна листа учесника велике смотре али је сигурно да ће се на фестивалу појавити Јадранка Стојаковић, Срђан Марјановић, Сандра Кулијер, Сенада Коспић, Миа Келембер, група „Сан“ и други.

Мартовска деца:

25. март 1948. Елтон Џон (ELTON JOHN)

25. март 1947. Џон Роулс (JOHN ROWLES)

27. март 1941. Мики Јевремовић

30. март 1945. Ерик Клептон (ERIC CLAPTON)

СВЕ О ГРУПИ »СВИТ«

„Свит“ су оформили Такер и Конели 1968. године пошто се распала њихова претходна група „Венраит'с Џентлмен“ (WAINRIGHT'S GENTLMEN). У почетку је група снимила неколико неуспелих сингл плоча. Прекретница је настала 1970. године када сусрећу познати тандем композитора Чапмен-Кин. Пословни људи а способни аутори, они су ову досад непознату групу серијом великих хитова довели на сам врх. У почетку „Свит“ је сматран за састав без неких већих музичких вредности. Последње плоче, а нарочито успешни концерти, показују да су чланови знатно напредовали и да су добри музичари и врсни професионалци.

НАЈВЕЋИ ХИТОВИ: »LITTLE WILLY«, »FUNNY«, »CO-CO«, »BLOCKBUSTER«, »HELLRAISER«, »BALLROOM BLITZ« и »TEENAGE RAMPAGE«.

АЛБУМИ: »SWEET« (RCA 1971), »SWEET'GREATHEST HITS« (RCA 1972), »WE'RE REVOLTING« (RCA 1974).

БРАЈЕН КОНЕЛИ:

„За ових неколико година прошли смо дуг, напоран пут и доживели много лоших критика. Сада се мењамо! Уместо да останемо вечно „слатки“ определили смо се за озбиљну музику. Желимо да наше сингл плоче и даље буду на врх топ листа, само убудуће оне ће имати већу уметничку вредност. Доста смо били кловнови. Време је да постанемо и прави музичари“.

БРАЈЕН КОНЕЛИ („СВИТ")

НАЈВЕЋИ ЛОВАЦ

ЖЕЉА ДА УСТРЕЛИ СТРАШНУ БАРСКУ ЗВЕР КОЈА ТРЧИ, ЛЕТИ, ПЛИВА И ВЕРЕ СЕ ПО ДРВЕЋУ ДОВЕЛА ЈЕ ЛЕМБА НА ВЕНЕРУ.

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ХАРИ ХАРИСОН

Вама је вероватно познато, мистер Лемб, да досад ниједан ловац није успео да устрели Венеријанску барску звер?

Годфри Спингл изрекао је те речи у микрофон који је одмах поднео свом саговорнику.

— Како да не! Детаљно сам проучио то питање, прочитао сам све што се на њу односи: од чланака из новина до научних извештаја. Зато се и налазим овде, на Венери. Мене сматрају за најбољег ловца на свету и, да будем искрен, веома би ми ласкала титула најбољег ловца два света, и Земље и Венере.

— Одлично, мистер Лемб, хвала вам. Примите најлепше жеље од Међупланетарне радио-компаније а уједно и од милиона радио-слушалаца који сада седе крај својих радио-пријемника. Говори Годфри Спингл, Максити, Венера. Емисија је завршена.

Спингл шкљоцну прекидачем и стрпа микрофон у торбу.

Има ли правде?

Иза њих затутња путничка ракета која је стартовала у влажном ваздуху Венере. Лемб је сачекао да се тутњава ракете утиша па тек онда проговори.

— Сад, кад је интервју завршен, реците ми, молим вас, у којој се од ових ... — и он показа главом на низ старих, нахерених кућица — ... налази гостионица?

— Ни у једној — Спингл пребаци преко рамена један од Лембових ранаца. — Гостионица је прошле недеље потонула у блатиште. Сместићу вас у једно од ових складишта.

— Хвала. — Лемб узе други ранац и крену за својим дугоногим пратиоцем. — Не бих желео да вам сметам.

— Ништа ми нећете сметати — одговори Спингл покушавајући да прикрије своју зловољу. — Ја сам ту држао гостионицу али је она, као што рекох, потонула у блатиште. Поред тога ја сам овде и цариник и поштар. У овој проклетој рупи нема много света, а зашто би се, уосталом, овде ко и насељавао!

Спингл се осећао увређен и запостављен и био је киван на своју судбину. Ето он, млад, јак, здрав и леп момак, мора да живи и да трули у том смрдљивом блату. А Лемб, тај угојени брав с наочарима с дебелим стаклом — замислите само ловца с таквим наочарима! — размеће се својом славом најбољег ловца. Има ли у томе макар трунчи правде?

Нису честито ни спустили ранце на плесниви, бетонски под складишта а Лемб је већ почео да копа по њима.

Ја ћу бити први!

— Нећу да се распакујем јер желим да кренем на барску звер још данас, за видела, да бих могао да ухватим ракету која одавде креће сутра рано ујутру. Надам се да ми нећете одбити услугу и да ћете ме пратити?

— Ја сам овде само пратилац. — Спингл је с муком задржавао презриви осмех. — Или можда мислите да би вам моје присуство помогло у ширењу ваше ловачке славе, а? Мислим на моју улогу хонорарног радио-извештача. Венеријанска барска звер може да трчи, лети, плива, скаче по гранама дрвећа. Опрезна је, паметна и немилосрдна. А можда ћу морати да скупљам ваше земне остатке. Још нико није успео да је устрели.

— Ја ћу онда бити први — одговори Лемб извлачећи из ранца неки сиви комбинезон и навлачећи га на себе. — Лов је наука, а у ту науку досад сам само ја продро. Код мене нема промашаја. Додајте ми, молим вас, и ту маску.

Спингл му без речи пружи огромну маску од картона на којој су били нацртани бели зуби и гримизноцрвене очи. Лемб је натаче на главу, затим навуче на руке сиве рукавице и исте такве чизме с белим копчама.

— Па, на кога сад личим? — запита он.

— На дебелог барског пацова — одговори Спингл.

— Одлично! — Лемб извуче из ранца чворновату гранчицу и стрпа је међу зубе страшне маске. — А сад ме водите, мистер Спингл, ако се нисте предомислили.

Потпуно смућен Спингл стави опасач с револвером и поведе ловца према блатишту.

— Дајем вам два минута да се сакријете — рече Лемб кад је и последња трошна кућица нестала иза њих у магли. — Будите опрезни, те звери су страховито опасне.

— И ви то кажете мени који овде живим? Оне су још много страшније и опасније но што их ви замишљате. Послушајте ме, Лемб, вратите се.

— Хвала на упозорењу, мистер Спингл! — зачуо се одговор пригушен маском.

И Лемб нестаде у магли.

„Нека тај идиот само иде и послужи као храна барској звери или неком другом месождеру — помисли Спингл. — Уосталом, можда ће се у његовим ранцима наћи нешто корисно ..."

У ваздуху засићеном паром пуцањ се јасно чуо а за њим и одјек

— Ја нисам као остали ловци. Пустио сам да животиње иду мојим трагом а не ја њиховим ...

пуцња. Држећи револвер наготове Спингл задрхта...

Лемб је седео на трулом стаблу палог дрвета, сада већ без маске, и огромном марамицом брисао зној с лица. Иза њега лежала је грозна, зубата, с канџама на крилима, отровнозелена Венеријанска барска звер — и мртва је уливала страх.

— Као то? Шта... већ? — запањен запита Спингл.

— Веома просто — одговори Лемб извлачећи из џепа фото-апарат. — До тог открића дошао сам пре неколико година. Ја сам по природи неспретан и од рођења кратковид. Све бих пре могао да будем но ловац. Али, гађао сам ђаволски добро и тиме сам се веома поносио. Одувек сам сањао да постанем прави ловац али никад нисам могао да се приближим дивљим животињама надомак пушке. Тада ми је у помоћ притекла логика и — улоге су се промениле. Јер све дивље звери рођене су као ловци и зашто не бих то искористио? И тако сам ја постао плен, пуштао сам да дивље животиње иду мојим трагом и да се бацају на мене да бих их ја, разуме се, убио.

Без пушке

— Једном, маскиран у антилопу клечао сам крај појила и тако убио леопарда. А имитирајући зебру која је одлутала од стада ловио сам лавове. Моја испитивања су показала да се барска звер храни искључиво циновским барским пацовима, rattus venerius. Маскирао сам се у пацова... остало сте видели сами — заврши Лемб уперивши на мртву звер свој фото-апарат.

— И све то без пушке?

Лемб погледа у страну према чворноватој гранчици која је сад лежала крај неког дрвета а коју је он носио у зубима кад је пошао у лов на Венеријанску барску звер.

— То је маскирани бластер, поуздано и смртоносно оружје које не промашује.

У том тренутку у Спингловој глави синула је идеја. Барска звер лежала је мртва, а он сам држао је у рукама револвер и... тајну. Лемб ће нестати у блатишту а он ће постати највећи ловац на свету. На оба света. На Земљи и на Венери. Уперио је пиштољ у Лемба.

— Опрости, глупане — рече гласно. — И хвала ти на поуци.

Лемб се осмехну и притиште окидач на својој камери. Бластер скривен у њој севну и Спингл се сруши пре него што је успео да повуче обарач на свом револверу.

Лемб заврте главом.

— Ето колико су људи непажљиви! А лепо сам му објаснио да сам ја узео на себе улогу дивљачи за све врсте ловаца. А сад се пребројимо: на мом рабошу је једна Венеријанска барска звер и тринаест, не четрнаест, неспособних ловаца.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ

Инспектор ОКАЦ поставља вам данас ову криминалистичку загонетку. Добро погледајте сваки детаљ на цртежима и пажљиво прочитајте сваку изговорену реч.

У соби број 21, на седмом и последњем спрату хотела ЕВРОПА један гост је обавестио дирекцију да је неко покушао да га удави и покраде. После једног часа инспектор ОКАЦ се налазио на лицу места.

НАПАД У ХОТЕЛУ

НАПАД СЕ ДОГОДИО У СЕДАМ ЧАСОВА УЈУТРУ. ЖРТВА ЈЕ ПОГЛЕДАЛА НА ЧАСОВНИК ЧИМ ЈЕ НАПАДАЧ ПОБЕГАО...

БЕЗ СУМЊЕ НАПАДАЧ ЈЕ БИО НЕКО ОД ГОСТИЈУ СА СЕДМОГ СПРАТА...

У СОБИ БРОЈ 22 ОДСЕО ЈЕ НЕКИ ПОСЛОВАН ЧОВЕК КОЈИ СЕ НАЉУТИО НА ОКЦА ШТО ГА ИСПИТУЈЕ.

ГОСТ У СОБИ 23 БИО ЈЕ НОВИНАР. РЕКАО ЈЕ ИНСПЕКТОРУ ДА ЈЕ У 5 УЈУТРУ ПОЧЕО ДА ПИШЕ ЧЛАНАК И ДА СЕ ОД ТАДА НИЈЕ МАКАО ОД СТОЛА.

У СОБИ БРОЈ 24 ГОСТ ЈЕ ИЗЈАВИО ДА СЕ У ТО ВРЕМЕ БРИЈАО У КУПАТИЛУ.

Шта мислите, драги читаоци, који је од њих тројице у хотелу ЕВРОПА покушао да задави госта у соби број 21? Ако сте пажљиво погледали сваки цртеж вероватно сте приметили детаљ који је помогао инспектору ОКЦУ да открије нападача. Уколико сте приметили, честитамо, а уколико нисте, погледајте решење на страни 31.

ВЕЛИКИ ЂАЧКИ РЕЦИТАТОР

**ЗА ПРАЗНИЧНЕ
И ШКОЛСКЕ СВЕЧАНОСТИ
ВИШЕ ОД 240 ПРИГОДНИХ ПЕСАМА**

ВЕЛИКИ ЂАЧКИ РЕЦИТАТОР ЗА ЂАКЕ И НАСТАВНИКЕ

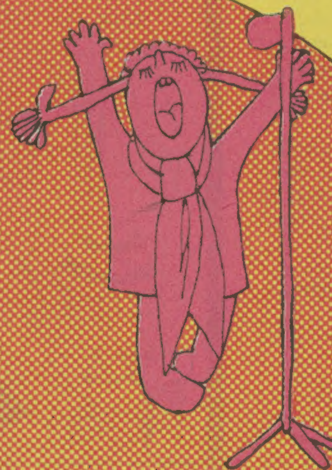
Овај обимни избор песама, састављен према наставном градиву, представља велику помоћ ученицима да се искажу, а наставницима могућност да упућују своје ђаке шта да читају и да им покажу како да се лепо изражавају. Са страница ове дивне збирке зрачи поезија која развија дар говора и усавршава писменост, уводи у свет лепе књижевности, образује и васпитава. А како је казивати другима, како говорити на приредбама, како је оживљавати, како из ње извлачити оно најтананије, најузбудљивије, због чега је песма и написана, зависиће само од казивача. Избор и редакцију за ову богату ризницу наше поезије извршио је познати песник Бранко В. Радичевић.

ВЕЛИКИ ЂАЧКИ РЕЦИТАТОР прилагодљив је за све ђачке узрасте. Од родољубивих песама — у првом делу књиге — лепеза се раширила на лирске тренутке и расположења, на љубав, радост, све до оних свакодневних ђачких играрија и пошалица. Са више од 240 пригодних песама, пластифицираним корицама у боји, представља леп, користан и јефтин поклон за најмилије.

СПЕЦИЈАЛАН ПОПУСТ ЧИТАОЦИМА „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА"

Цена у књижари 50 динара
Преко Забавника 40 динара

„ВУК КАРАЏИЋ"
Издавачко предузеће
11000 Београд
Краљевића Марка 9

ПОРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво поручујем књигу ВЕЛИКИ ЂАЧКИ РЕЦИТАТОР по повлашћеној цени од 40 дин., који ћу износ платити поштару кад ми донесе књигу (поузећем).

____

(Име и презиме)

____

(Број поште, место, улица и број)

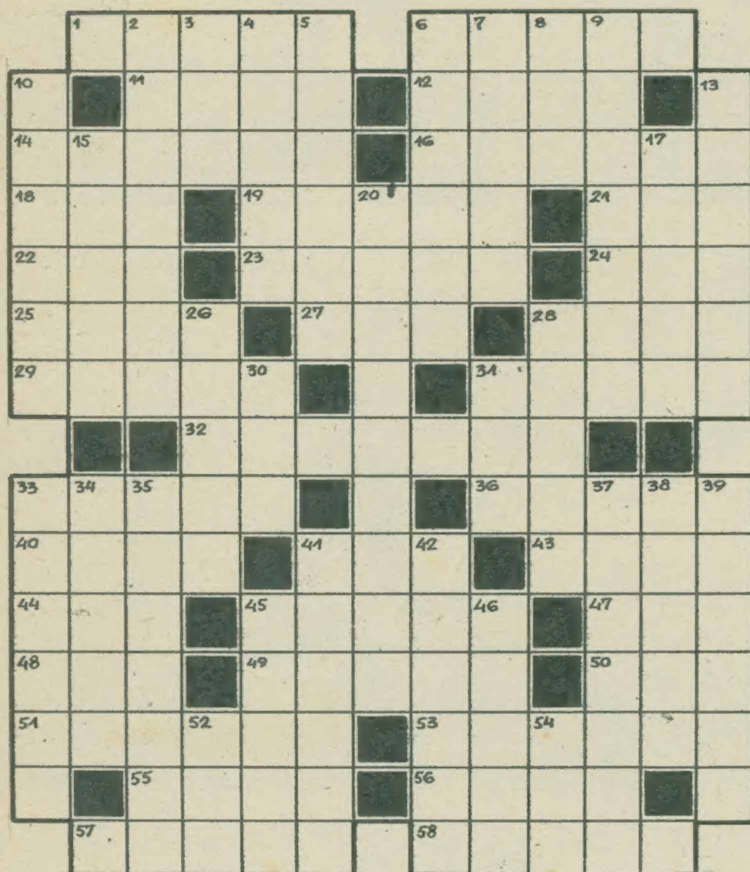
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) моћ, сила, 6) стог сена, 11) део молекула, 12) планина у Бугарској, 14) обруч, опседање, 16) сељачка обућа, 18) угажена стаза у снегу, 19) хунски краљ („Бич божји“), 21) америчка филмска глумица (Дорис), 22) врста врбе, 23) чувар реда, 24) лука у Израелу, 25) тигањ, 27) сечиво ножа, 28) површина с које се вода слива у реку, 29) животиња слична жирафи, 31) врста атмосферског талога, 32) крај, предео око неког места, 33) слабо покретљива, трома, 36) варница, 40) тврди део скелета, 41) позади, 43) часак, 44) чешка потврдна реч, 45) награда за рад, 47) италијанска филмска глумица (Лупино), 48) северни јелен, лос, 49) књижевна врста, 50) слано језеро у Турској, 51) руски баснописац (Иван), 53) ратарско оруђе, 55) неупотребљавани, 56) град на југу Арабије, 57) дворац, 58) ћуд.

УСПРАВНО:

1) хемијски знак за сумпор, 2) предавање, поучавање, 3) отац (слов.), 4) француски филмски редитељ (Жан Лик), 5) непрофесионалац, 6) пролажење, 7) место у Војводини, опевано у песми Ђуре Јакшића, 8) аждаја, 9) лака обућа, 10) део ноге код неких сисара, 13) река у Италији, 15) ас, 17) златни новац, дукат, 20) правац у филозофији, 26) узвик при дресури паса, 28) укус слатких ствари, 30) летовалиште на Кварнеру, 31) снови, 33) врста приповетке, 34) бездан, 35) својство, обележје, 37) окука, завој, 38) није чест, 39) јужно воће, 41) острво на Јадрану, 42) козачки поглавица, 45) прамац брода, 46) једна електрода, 52) ломљива, 54) катран.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО:

1) Спа, 4) даска, 7) оке, 10) аорта, к, 11) јасен, 12) Кра, 13) Малта, 15) ано, т, 17) катарка, г, 18) кас, 20) Родос, 21) пук, 23) Олаф, 25) лан, 26) Моро, п, 27) мат, и, 29) СИВ, п, 30) Грозни, 31) Реноар, р, 32) ват, к, 34) Тур, е, 35) етан, 37) Лок, 39) ткан, 41) сер, 42) камин, 44) Аса, т, 45) Крвавац, п, 46) три, 48) манир, 49) рер, 51) верна, ч, 52) траке, 53) аба, 54) румин, 55) Ита.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 I тел. 22-711.

На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ИКАР БРАНИ БЕОГРАД

У Забавнику број 1151 од 18. јануара ове године, у тексту „Икар брани Београд“ погрешно је наведено име једног од конструктора авиона ИК-3. Уместо Љубомир Зрнић треба да стоји Слободан Зрнић.

Извињавамо се читаоцима и другу Слободану Зрнићу.

СТАРИ ЗАБАВНИЦИ

Драга Редакцијо,

имам све примерке Забавника од броја 840 до броја 1100. Ако неком читаоцу недостају извесни бројеви, може писати на моју адресу. Цена једног Забавника је 50 пара.

Лазар Вукчевић,
Карађорђев трг 5/III
11080 Земун

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ: решење загонетке

Ако сте пажљиво прегледали све цртеже у овој детективској причи приметили сте да у свакој соби постоје завесе везане гајтанима. Једино у соби 24 недостаје један гајтан на завеси. Овај детаљ помогао је инспектору ОКЦУ да открије нападача.

Walt Disney

МИКИ

